

Zákon č. 120/2001 Sb.

o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů
120

Zákon

ze dne 28. února 2001

o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Část první

Exekuční řád

Hlava I

Základní ustanovení

§ 1

(1) Soudní exekutor (dále jen "exekutor") je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil exekutorským úřadem.

(2) V rámci pověření exekutorským úřadem exekutor provádí nucený výkon exekučních titulů (dále jen "exekuční činnost") a další činnost podle tohoto zákona.

§ 2

Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle. Při výkonu exekuční činnosti je vázaný jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení.

§ 3

(1) Exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu.

(2) Činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

§ 4

Exekutor má postavení veřejného činitele při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu.1)

§ 5

(1) Exekutor může zaměstnávat zaměstnance.

(2) Na základě písemného zmocnění uděleného exekutorem mohou jeho zaměstnanci vykonávat jednotlivé úkony exekuční činnosti za podmínek a v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(3) Na pracovní poměr zaměstnanců exekutora se vztahuje zvláštní právní předpis.2)

§ 6

Orgánem samosprávy exekutorů je Exekutorská komora České republiky (dále jen "Komora").

§ 7

(1) Státní dohled nad exekuční činností a nad činností exekutora podle § 74 odst. 1 písm. b) vykonává Ministerstvo spravedlnosti (dále jen "ministerstvo").

(2) Komora vykonává dohled nad činností exekutora a nad vedením exekutorských úřadů.

(3) Dohled se provádí zejména

a) kontrolou spisů, listin a evidenčních pomůcek exekutora,

b) sledováním dodržování zákonnosti postupů při výkonu exekuční činnosti a prověřováním délky exekučního řízení.

§ 8

Ministr spravedlnosti (dále jen "ministr")

- a) na návrh Komory jmenuje a odvolává exekutory,
- b) po projednání s Komorou určuje či zvyšuje počet exekutorských úřadů v obvodu každého okresního soudu a jejich případnou změnu,
- c) na návrh Komory může přeložit exekutory s jejich souhlasem do obvodu jiného okresního soudu,
- d) jmenuje z řad soudců jednu třetinu členů zkušební a kárné komise,
- e) vyhlašuje výběrové řízení za podmínek stanovených v § 10 odst. 2.

Hlava II

Exekutor

Díl 1

Exekutor a exekutorský úřad

§ 9

(1) Exekutorem může být jmenován občan České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice,
- c) je bezúhonný,
- d) vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi, a
- e) složil exekutorskou zkoušku.

(2) Exekutorskou praxí se rozumí praxe exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta podle tohoto zákona. Komora započítá zcela do exekuční praxe praxi soudce, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu, prokurátora, advokáta, notáře, komerčního právníka, státního zástupce, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta, notářského koncipienta, notářského kandidáta, právního čekatele státního zastupitelství a právního čekatele u komerčního právníka; z jiné právní praxe může po vyjádření ministerstva započítat nejvýše 2 roky.

(3) Exekutorskou zkouškou se rozumí odborná zkouška exekutora podle tohoto zákona. Komora uzná odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku, notářskou zkoušku, profesní zkoušku na komerčního právníka a závěrečnou zkoušku právního čekatele za exekutorskou zkoušku podle tohoto zákona.

§ 10

(1) Exekutora jmenuje do exekutorského úřadu ministr na návrh Komory do 1 měsíce od doručení návrhu Komory na jmenování exekutora, a to do sídla v obvodu okresního soudu. Návrh na jmenování exekutora podává na základě výběrového řízení Komora do 1 měsíce od ukončení výběrového řízení. Výběrové řízení je ukončeno vydáním rozhodnutí prezidia Komory o tom, který uchazeč se ve výběrovém řízení umístil na prvním místě nebo kteří uchazeči uspěli tak, že splňují předpoklady na jejich jmenování.

(2) Komora uskuteční výběrové řízení nejpozději do 1 měsíce od uvolnění exekutorského úřadu a nebo, jde-li o zvýšení počtu exekutorských úřadů, do 1 měsíce poté, co se Komora dozví o zvýšení počtu exekutorských úřadů. Jestliže Komora nepodá ministrovi návrh na jmenování exekutora do 1 měsíce od ukončení výběrového řízení nebo neuskuteční výběrové řízení ve stanovené lhůtě, ministr vyhlásí výběrové řízení a na jeho základě jmenuje exekutora i bez tohoto návrhu.

(3) Do výběrového řízení se může přihlásit ve lhůtě určené Komorou každý, kdo splňuje podmínky podle § 9.

§ 11

(1) Exekutor může vykonávat svou činnost pouze, jestliže

- a) složil slib do rukou ministra,
- b) uzavřel smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti.

(2) Exekutor je povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, a prokázat se stejnopisem nebo ověřenou kopií této smlouvy Komoře do 30 dnů po svém jmenování exekutorem. Jestliže exekutor zaměstnává zaměstnance, je povinen uzavřít smlouvu o pojištění své odpovědnosti i za škodu způsobenou jeho zaměstnanci v souvislosti s činností podle tohoto zákona.

(3) Pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, musí trvat po celou dobu výkonu exekutorského úřadu.

§ 12

(1) Uchazeč vybraný ke jmenování do exekutorského úřadu skládá do rukou ministra před svým jmenováním tento slib: "Slibuji na svoje svědomí a občanskou čest, že budu zachovávat Ústavu České republiky, ústavní a jiné zákony a právní předpisy a budu je uplatňovat jako soudní exekutor podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, při výkonu exekuční činnosti budu postupovat nezávisle a spravedlivě a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti o všech skutečnostech, o kterých se dozvím v souvislosti s vykonáváním exekuční nebo další činnosti exekutora."

(2) Odmítne-li uchazeč složit slib nebo složí-li slib s výhradou, nemůže být jmenován exekutorem a ministr jmenuje do exekutorského úřadu uchazeče, který se ve výběrovém řízení umístil na dalším místě pořadí za uchazečem, který odmítl složit slib nebo složil slib s výhradou.

§ 13

(1) Exekutor řídí činnost exekutorského úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti. Exekutor při své činnosti používá průkaz exekutora, razítko a pečetidlo, které obsahují

- a) jeho jméno, příjmení a titul,
- b) označení "soudní exekutor",
- c) sídlo exekutora,
- d) státní znak České republiky.

(2) Průkaz exekutora, razítko a pečetidlo vydá exekutorovi Komora.

(3) Vzor otisku razítka a pečetidla exekutora je v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 14

(1) Sídlem exekutorského úřadu je obec, ve které je sídlo okresního soudu, do jehož obvodu byl exekutor jmenován. Jiné sídlo v obvodu tohoto soudu si exekutor může zvolit jen po projednání s Komorou.

(2) Exekutorský úřad se označí podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

§ 15

(1) Výkon exekutorského úřadu zaniká

- a) smrtí exekutora,
- b) prohlášením exekutora za mrtvého,
- c) odvoláním exekutora,
- d) jestliže exekutor pozbyl státní občanství České republiky,
- e) jestliže byl exekutor zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena.

(2) Komora navrhne ministroví odvolání exekutora

- a) na žádost exekutora,
- b) jestliže byl exekutor pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností,
- c) na základě kárného opatření odvolání z exekutorského úřadu,
- d) jestliže exekutor nedoloží Komoře stejnopis nebo ověřenou kopii smlouvy o pojištění své odpovědnosti za škodu do 30 dnů po svém jmenování exekutorem nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a exekutor jej do 30 dnů neobnoví,
- e) jestliže si exekutor do 3 měsíců po složení slibu bez vážných důvodů neotevře v sídle exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován, kancelář a nezačne vykonávat exekuční činnost; výkon exekuční činnosti je započat rovněž, je-li exekutor připraven vykonávat exekuční činnost,
- f) jestliže soud na návrh Komory rozhodl, že exekutor vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemůže řádně nejméně po dobu 1 roku vykonávat exekuční činnost.

(3) Komora navrhne ministrovi odvolání exekutora podle odstavce 2 písm. a) do 1 měsíce od doručení žádosti exekutora a podle odstavce 2 písm. b) až f) do 1 měsíce ode dne, kdy se dozvěděla o rozhodné skutečnosti. Ministr odvolá exekutora do 1 měsíce od doručení návrhu Komory na odvolání exekutora nebo od doručení žádosti exekutora o odvolání. Exekutor, který podal žádost o odvolání, je povinen vykonávat svůj úřad až do dne, ke kterému bude ministrem odvolán, v ostatních případech podle odstavce 2 je výkon úřadu exekutora pozastaven.

(4) Pokud Komora v případech uvedených v odstavci 2 nepodá návrh na odvolání exekutora do 1 měsíce, může ministr po uplynutí této lhůty odvolat exekutora i bez návrhu Komory.

Díl 2

Zastupování exekutora

§ 16

(1) Po jmenování exekutora do exekutorského úřadu mu Komora ustanoví na jeho návrh zástupce pro případ nemoci, dovolené, pozastavení výkonu exekutorského úřadu a nebo z jiných vážných důvodů, pro které nemůže vykonávat svůj úřad. Komora ustanoví zástupce exekutorovi také tehdy, jestliže sám nenavrhne svého zástupce do 1 měsíce od svého jmenování, a také v případě pozastavení výkonu jeho úřadu. Komora zároveň určí podíl zástupce na odměně zastupovaného exekutora.

(2) Zástupce je ustanoven z řad kandidátů exekutora, nejsou-li, z řad exekutorů jmenovaných v obvodu příslušného okresního soudu nebo jejich kandidátů, a nejsou-li, z řad exekutorů jmenovaných v obvodu příslušného krajského soudu nebo jejich kandidátů. Za zástupce exekutora je možné ustanovit exekutorského kandidáta, jen jestliže splňuje podmínky podle § 11 odst. 1 písm. b).

(3) Exekutor je povinen bez zbytečného odkladu oznámit vznik či zánik skutečnosti podle odstavce 1 písemně Komoře a svému ustanovenému zástupci. Oznámení o vzniku skutečností podle odstavce 1 obsahuje zejména důvod a den, od kterého exekutor nemůže vykonávat svůj úřad. Oznámení o zániku skutečností podle odstavce 1 obsahuje důvod a den, od kterého exekutor může vykonávat svůj úřad. Zastupování začíná dnem, kdy se zástupce dozví o skutečnostech podle odstavce 1, a končí, pominou-li důvody, pro které vzniklo. Bez zbytečného odkladu po dni ukončení zastupování se provede vyrovnání mezi zástupcem a zastupovaným exekutorem, a to ke dni ukončení zastupování.

(4) Pokud zastupování trvá, nemůže zastupovaný exekutor vykonávat exekuční činnost. Zástupce exekutora odpovídá za škodu způsobenou porušením povinnosti mlčenlivosti. Za škodu způsobenou zaměstnanci zastupovaného exekutora odpovídá zastupovaný exekutor. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního právního předpisu.³⁾

(5) Ustanovení zástupce z řad kandidátů je podmíněno souhlasem exekutora, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(6) Proti rozhodnutí Komory o ustanovení zástupce a určení podílu na odměně zastupovaného exekutora lze podat řádný opravný prostředek k soudu.

§ 17

(1) Zástupce exekutora podepisuje listiny svým jménem a příjmením a současně uvede také jméno a příjmení exekutora, kterého zastupuje.

(2) Jestliže je zástupce exekutorem, používá své razítko a pečetidlo. Jestliže je exekutorským kandidátem, používá razítko a pečetidlo exekutora, kterého zastupuje.

(3) Ustanovení tohoto zákona vztahující se na exekutora platí také pro exekutorského kandidáta, jestliže vykonává úřad exekutora jako zástupce exekutora.

§ 18

(1) Komora ustanoví exekutorovi nového zástupce,

a) jestliže ustanoveným zástupcem je exekutor a výkon jeho exekutorského úřadu zanikl,

b) jestliže ustanoveným zástupcem je exekutorský kandidát a Komora ho vyškrtně ze seznamu kandidátů a nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a ani po

upozornění Komory ho v určené lhůtě neobnoví a nebo jestliže kárná komise mu odňala právo zastupovat exekutora,

c) jestliže ustanovený zástupce požádá o uvolnění z funkce zástupce,

d) jestliže o to požádá zastupovaný exekutor.

(2) Ustanovení § 16 se přiměřeně použije i na ustanovení nového zástupce.

Díl 3

Zaměstnanci exekutora

Exekutorský koncipient

§ 19

(1) Exekutorský koncipient (dále jen "koncipient") je zaměstnanec exekutora zapsaný do seznamu koncipientů.

(2) Seznam koncipientů vede Komora.

§ 20

(1) Komora zapíše do seznamu koncipientů na návrh exekutora občana České republiky, který

a) má plnou způsobilost k právním úkonům,

b) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice,

c) je bezúhonný,

d) je v pracovním poměru u exekutora.

(2) Zápis do seznamu koncipientů vykoná Komora do 1 měsíce ode dne doručení návrhu exekutora. Provedení zápisu, jakož i odmítnutí provedení zápisu oznámí Komora koncipientovi a exekutorovi, u kterého je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, v pracovním poměru, má právo domáhat se provedení zápisu návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o odmítnutí provedení zápisu, nejpozději však do 6 měsíců od doručení návrhu na zápis do seznamu koncipientů Komoře, právo na provedení zápisu toho, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, zaniká.

§ 21

(1) Exekutor může koncipienta písemně zmocnit k vykonání jednotlivých úkonů, které jsou předmětem exekuční činnosti nebo další činnosti.

(2) Exekutor však nemůže zmocnit koncipienta k vydání exekučního příkazu. Koncipient nemůže vykonat dražbu ani exekuci k uspokojení nepeněžitěho plnění.

§ 22

(1) Komora vyškrtně ze seznamu koncipientů toho,

- a) kdo zemřel a nebo kdo byl prohlášen za mrtvého,
- b) kdo pozbyl státní občanství České republiky,
- c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena,
- d) kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností,
- e) kdo písemně požádal Komoru o vyškrtnutí z tohoto seznamu,
- f) komu skončil pracovní poměr u exekutora,
- g) kdo byl zapsán do seznamu exekutorských kandidátů.

(2) Vyškrtnutí ze seznamu koncipientů oznámí Komora koncipientovi a exekutorovi, u kterého je a nebo byl koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu koncipientů vyškrtnut, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo byl ze seznamu koncipientů vyškrtnut, v pracovním poměru, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o vyškrtnutí ze seznamu koncipientů, právo na ochranu toho, kdo byl vyškrtnut ze seznamu koncipientů, zaniká.

Exekutorský kandidát

§ 23

(1) Exekutorský kandidát (dále jen "kandidát") je zaměstnanec exekutora zapsaný do seznamu exekutorských kandidátů.

(2) Seznam kandidátů vede Komora.

§ 24

(1) Komora na základě písemné žádosti koncipienta zapíše do seznamu kandidátů toho, kdo a) je ke dni zápisu zapsán v seznamu koncipientů a u koho nenastal důvod k jeho vyškrtnutí podle § 22 odst. 1 písm. a) až f),

b) vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi,

c) složil exekutorskou zkoušku.

(2) Složení exekutorské zkoušky se musí umožnit každému, kdo splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) a b).

(3) Zápis podle odstavce 1 provede Komora do 1 měsíce ode dne doručení žádosti. Provedení zápisu oznámí Komora kandidátovi a exekutorovi, u kterého je kandidát v pracovním poměru.

(4) Ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, v pracovním poměru, má právo domáhat se provedení zápisu do seznamu kandidátů návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o odmítnutí provedení zápisu do seznamu kandidátů, nejpozději však do 6 měsíců od doručení návrhu na zápis do seznamu kandidátů Komoře, právo na provedení zápisu toho, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, zaniká.

§ 25

Exekutor může kandidáta písemně zmocnit k provedení jednotlivých úkonů, které jsou předmětem exekuční nebo další činnosti. Exekutor však nemůže zmocnit kandidáta k vydání exekučního příkazu, jestliže exekutor neuzavřel smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou tímto kandidátem v souvislosti s exekuční činností podle tohoto zákona.

§ 26

(1) Komora vyškrtně kandidáta ze seznamu kandidátů z důvodů uvedených v § 22 odst. 1 písm. a) až f).

(2) Vyškrtnutí oznámí kandidátovi a exekutorovi, u kterého je a nebo byl kandidát v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu kandidátů vyškrtnut, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo byl ze seznamu kandidátů vyškrtnut, v pracovním poměru, má právo domáhat se

ochrany návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o vyškrtnutí ze seznamu kandidátů, právo na ochranu toho, kdo byl vyškrtnut ze seznamu kandidátů, zaniká.

§ 27

Další zaměstnanci exekutora

(1) Exekutor může zaměstnávat v pracovním poměru další zaměstnance.

(2) Exekutor může pověřit tyto zaměstnance vykonáním jednoduchých úkonů, které souvisí s exekuční činností nebo další činností.

Hlava III

Provedení exekuce

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 28

Exekuci provede ten exekutor, kterého v návrhu na provedení exekuce navrhne oprávněný a kterého soud svým rozhodnutím pověří provedením exekuce. Úkony exekutora se považují za úkony soudu.

§ 29

(1) Exekutor je vyloučen z provedení exekuce, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům exekučního řízení nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.

(2) Důvodem k vyloučení exekutora nejsou okolnosti, které spočívají v postupu exekutora v exekučním řízení o projednávané věci.

(3) Jakmile se exekutor dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně soudu. V řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(4) Účastníci exekučního řízení mají právo vyjádřit se k osobě exekutora; o tom musí být exekutorem poučen.

(5) Účastník je povinen námitku podjatosti exekutora uplatnit nejpozději do 5 dnů ode dne, kdy soud pověřil exekutora provedením exekuce; nevěděl-li v této době o pověření exekutora k provedení exekuce, důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 5 dnů poté, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit jen tehdy, jestliže nebyl exekutorem poučen o svém právu vyjádřit se k osobě exekutora. Námitky povinného k osobě exekutora nemají odkladný účinek.

(6) Námitka podjatosti musí obsahovat označení exekutora a uvedení okolností, které zakládají důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě údaj, kdy se o tomto důvodu účastník uplatňující námitku dozvěděl a jakými důkazy mohou být jeho tvrzení prokázána.

(7) K rozhodnutí o námitce podjatosti předloží exekutor bez odkladu věc soudu; v řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu. To neplatí, byla-li námitka uplatněna nejpozději v den skončení exekučního řízení či jeho zastavení, nebo tehdy, uplatnil-li účastník v námitce stejné okolnosti, o nichž bylo soudem již rozhodnuto, nebo je-li námitka zjevně opožděná.

(8) O vyloučení exekutora rozhoduje soud.

(9) Rozhodnutí o vyloučení exekutora se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi.

(10) Proti rozhodnutí vydaném v řízení o vyloučení exekutora není přípustný opravný prostředek.

(11) Jestliže bylo rozhodnuto, že exekutor je vyloučen z provedení exekuce, v exekuci pokračuje ten exekutor, kterého navrhne oprávněný a kterého provedením této exekuce pověří soud.

§ 30

Exekutor může odmítnout provést požadovaný úkon jedině z některého z těchto důvodů:

a) odporuje-li zákonu nebo právním předpisům,

b) jestliže žadatel o provedení exekuce nesložil přiměřenou zálohu na náklady exekuce.

§ 31

(1) Exekutor je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl při provádění exekuční nebo další činnosti.

(2) Povinnosti mlčenlivosti může exekutora zprostit orgán Komory, a to pouze z důvodů zvláštního zřetele hodných, v nezbytné míře a pro jednotlivý případ.

(3) Exekutor je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se mohou dotýkat oprávněných zájmů účastníků exekučního řízení. Účastník řízení, jehož oprávněného zájmu se skutečnost dotýká, může exekutora povinnosti mlčenlivosti o takové skutečnosti zprostit.

(4) Exekutor nemá povinnost mlčenlivosti ve vztahu ke svému zaměstnanci, kterého pověřuje provedením jednotlivých úkonů podle zákona, pokud je tato osoba povinna sama povinnost mlčenlivosti zachovávat.

(5) Povinností mlčenlivosti není exekutor vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem nebo jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi ním a oprávněným nebo povinným nebo jejich právními nástupci.

(6) Povinnosti mlčenlivosti se exekutor nemůže dovolat v kárném řízení podle tohoto zákona; podrobnosti stanoví kárný řád.

(7) Povinností mlčenlivosti není dotčena zákonem uložená povinnost překazit spáchání trestného činu.4)

(8) Povinnost mlčenlivosti podle odstavce 1 trvá i po zániku výkonu úřadu exekutora.

(9) Povinnost mlčenlivosti v rozsahu stanoveném v odstavcích 1 až 8 se obdobně vztahuje i na zaměstnance exekutora, na činnost exekutora v orgánech Komory, rovněž na členy orgánů Komory a její zaměstnance, jakož i na všechny osoby, které se účastní kárného řízení podle tohoto zákona. U těchto osob trvá i po skončení jejich pracovního poměru u exekutora nebo u Komory, popřípadě po skončení jejich funkce v orgánu Komory.

(10) Porušení povinnosti mlčenlivosti podle předchozích odstavců zakládá kárnou odpovědnost exekutora a jeho odpovědnost za škodu, která porušením této povinnosti vznikla.

§ 32

(1) Exekutor odpovídá za škodu tomu, komu ji způsobil v souvislosti s činností podle tohoto zákona. Exekutor odpovídá za škodu i tehdy, byla-li škoda způsobena při výkonu exekuční nebo další činnosti jeho zaměstnancem; případná odpovědnost této osoby podle zvláštních předpisů tím není dotčena.

(2) Exekutor se odpovědnosti podle odstavce 1 zprostit, prokáže-li, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm požadovat.

(3) Odpovědnost státu za škodu podle zvláštního právního předpisu5) tím není dotčena.

Součinnost třetích osob

§ 33

(1) Soudy, orgány státní správy a samosprávy, obce a jejich orgány, notáři a právnické a fyzické osoby, rozhodují-li o právech a povinnostech, jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o majetku povinného, které jim jsou známy z jejich úřední činnosti.

(2) Policie České republiky je povinna poskytnout exekutorovi podle zvláštního právního předpisu6) na jeho žádost ochranu a součinnost při výkonu exekuční činnosti.

(3) Orgány státní správy, orgány samosprávy a právnické osoby, které z úřední moci jsou zvláštním právním předpisem pověřeny k vedení evidence osob a jejich majetku nebo vzhledem k předmětu své činnosti vedou evidenci osob a jejich majetku, jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k provedení exekuce; tuto povinnost má zejména orgán pověřený vedením katastru nemovitostí, orgán správy daní, orgán, který vede evidenci motorových vozidel, komoditní burzy, Burza cenných papírů a Středisko cenných papírů. Pracovník správce daně se nemůže v odpovědi na písemnou žádost exekutora dovolat povinnosti mlčenlivosti podle zvláštního právního předpisu.7)

(4) Banky, pobočky zahraničních bank a spořitelny a úvěrní družstva (dále jen "peněžní ústav"), pojišťovny, investiční společnosti a investiční fondy, obchodníci s cennými papíry, penzijní fondy podle zvláštního právního předpisu, Fond pojištění vkladů (dále jen "finanční instituce"), notáři, advokáti, fyzické a právnické osoby jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o číslech účtů povinného, jakož i o jejich stavu a změnách a údaje o majetku, věcech, listinách či zaknihovaných cenných papírech povinného jimi spravovaných či u nich pro povinného či povinným uschovaných.

(5) Pošta je povinna oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k provedení exekuce, zejména totožnost osob, které si pronajímají poštovní přihrádky nebo jiná doručovací místa, údaje o počtu tam došlých zásilek a jejich odesílatelích, úhrn peněžních prostředků docházejících povinnému poštou nebo do jeho poštovní přihrádky, totožnost příjemce zásilek poste restante; rovněž je povinna umožnit exekutorovi tyto údaje získat na poště a správnost údajů oznámených poštou na místě prověřit. Tuto povinnost mají i jiné osoby, pokud provádějí přepravu zásilek.

(6) Provozovatelé telekomunikačních služeb jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost telefonní, dálkopisné a telefaxové stanice užívané povinným a údaje o nich, pokud nejsou uvedeny ve veřejně dostupných seznamech.

(7) Pojišťovny jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost výplaty pojistných plnění ve prospěch povinného.

(8) Vydavatelé tisku jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost jméno osoby, která podala k uveřejnění inzerát, který se týká nakládání s majetkem povinného a byl uveřejněn pod značkou.

(9) Dopracovníci a zasilatelé jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost odesílatele a adresáta přepravovaného nákladu, stejně jako údaje o přepravovaném zboží, je-li to třeba k provedení exekuce.

§ 34

(1) Exekutor může požádat o součinnost třetí osoby podle § 33 a ty jsou povinny ji poskytnout, doloží-li exekutor své pověření k provedení exekuce, a jen v souvislosti s jejím prováděním; není však povinen dokládat způsob provedení exekuce.

(2) Třetí osoby jsou povinny poskytnout exekutorovi součinnost podle § 33 bez zbytečného odkladu; nesplní-li tuto povinnost, odpovídají oprávněnému a exekutorovi za škodu, která tím oprávněnému nebo exekutorovi vznikne. Způsobil-li škodu nesplněním této povinnosti státní orgán, právnická či fyzická osoba při výkonu veřejné správy, která jim byla svěřena, nebo územní samosprávný celek při výkonu státní správy, který na něj byl přenesen zákonem nebo při výkonu samosprávy, postupuje se podle zvláštního právního předpisu.8)

(3) Za nesplnění povinností uvedených v § 33 může soud na návrh exekutora uložit třetím osobám pořádkovou pokutu.9)

Díl 2

Exekuční řízení

§ 35

(1) Exekuční řízení se zahajuje na návrh.

(2) Exekuční řízení je zahájeno dnem, kdy návrh na nařízení exekuce došel exekutorovi nebo soudu příslušnému podle § 45 (dále jen "exekuční soud") spolu s určením exekutora. Dojde-li návrh na nařízení exekuce jinému než exekučnímu soudu, soud jej neprodleně postoupí exekučnímu soudu; účinky zahájení exekučního řízení zůstávají zachovány. Exekutor však může začít provádět exekuci až tehdy, udělí-li mu soud pověření k jejímu provedení.

(3) Zahájení exekučního řízení brání tomu, aby pro tentýž nárok bylo zahájeno nebo probíhalo jiné exekuční řízení podle tohoto zákona.

- (4) Podá-li oprávněný více návrhů na nařízení exekuce v téže věci, provede exekuci ten exekutor, kterého jejím provedením pověří soud.
- (5) Exekuční řízení nelze přerušit, nestanoví-li tento nebo zvláštní právní předpis¹⁰⁾ jinak. Nelze také prominout zmeškání lhůty a podat návrh na obnovu exekučního řízení.
- (6) Zahájení exekučního řízení podle odstavce 2 má pro běh lhůty pro promlčení a zánik práv stejné účinky jako podání návrhu na soudní výkon rozhodnutí.¹¹⁾

Účastníci řízení

§ 36

- (1) Účastníky exekučního řízení jsou oprávněný a povinný.
- (2) Jsou-li exekucí postiženy věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty patřící do společného jmění manželů, je účastníkem exekučního řízení, pokud jde o tyto věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, i manžel povinného.
- (3) Proti jinému, než kdo je v rozhodnutí označen jako povinný, nebo ve prospěch jiného, než kdo je v rozhodnutí označen jako oprávněný, lze provést exekuci, jen jestliže je prokázáno, že na něj přešla povinnost nebo přešlo či bylo převedeno právo z exekučního titulu.
- (4) Přejedání povinnosti nebo přechod či převod práva lze prokázat jen listinou vydanou anebo ověřenou státním orgánem nebo notářem,¹²⁾ pokud nevyplývá přímo z právního předpisu.
- (5) Prokáže-li se, že po zahájení exekučního řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva oprávněného, o němž v exekučním řízení jde, do řízení namísto dosavadního oprávněného vstupuje jeho právní nástupce. Ten, kdo nastupuje do řízení na místo dosavadního oprávněného, musí přijmout stav řízení, jaký tu je v době jeho nástupu do řízení.

Návrh na nařízení exekuce

§ 37

- (1) Exekuci lze nařídit jen na návrh oprávněného nebo na návrh toho, kdo prokáže, že na něho přešlo nebo bylo převedeno právo z rozhodnutí podle § 36 odst. 3 a 5 (dále jen "oprávněný").
- (2) Oprávněný může podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona.

§ 38

- (1) V návrhu na provedení exekuce musí být označen exekutor, který má být pověřen provedením exekuce, s uvedením jeho sídla; je-li návrh podán k soudu, musí být v návrhu označen rovněž soud, kterému je návrh určen. Z návrhu musí být dále patrné, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován. Kromě toho musí návrh na nařízení exekuce obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (obchodní jméno nebo název, sídlo a identifikační číslo právnické osoby), přesné označení exekučního titulu, uvedení povinnosti, která má být exekucí vymožena, a údaj o tom, zda, popřípadě v jakém rozsahu, povinný vymáhanou povinnost splnil, popřípadě označení důkazů, kterých se oprávněný dovolává.
- (2) K návrhu na nařízení exekuce je třeba připojit originál nebo úředně ověřenou kopii exekučního titulu opatřeného potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu nebo exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti, ledaže je návrh na nařízení exekuce podáván u soudu, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně.

§ 39

- (1) Neobsahuje-li návrh na nařízení exekuce všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, vyzve nejpozději do 15 dnů exekutor nebo soud, kterému byl doručen návrh na nařízení exekuce, oprávněného, aby návrh opravil nebo doplnil, určí mu lhůtu a poučí ho o tom, jak je třeba opravu nebo doplnění provést.

(2) Není-li v určené lhůtě návrh řádně opraven nebo doplněn a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo není-li přiložen exekuční titul, soud sám nebo na návrh exekutora exekuční řízení zastaví. O těchto následcích musí být oprávněný poučen.

Exekuční titul

§ 40

(1) Exekučním titulem je

- a) vykonatelné rozhodnutí soudu, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek,
- b) vykonatelné rozhodnutí soudu a jiného orgánu činného v trestním řízení, pokud přiznává právo nebo postihuje majetek,
- c) vykonatelný rozhodčí nález,
- d) notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ nebo exekutorský zápis podle § 78 písm. a),
- e) vykonatelné rozhodnutí orgánu státní správy a územní samosprávy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků, jakož i smíry schválené těmito orgány,
- f) vykonatelné rozhodnutí a výkaz nedoplatků ve věcech nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení,
- g) jiná vykonatelná rozhodnutí a schválené smíry a listiny,¹⁴⁾ jejichž výkon připouští zákon.

(2) Neobsahuje-li exekuční titul určení lhůty ke splnění povinnosti, má se za to, že povinnosti uložené exekučním titulem je třeba splnit do 3 dnů a, jde-li o vyklizení bytu, do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) Má-li podle exekučního titulu uvedeného v odstavci 1 písm. a), b) nebo c) splnit povinnost více povinných a jde-li o dělitelné plnění, platí, že povinnosti, nestanoví-li exekuční titul jinak, jsou zavázáni splnit všichni povinní rovným dílem.

(4) Exekuci rozhodnutí soudu o prodeji zástavy lze provést tehdy, obsahuje-li označení oprávněné a povinné osoby, zástavy a výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství.

§ 41

Potvrzením o vykonatelnosti opatří exekuční titul podle § 40 odst. 1 písm. b), c), e), f) a g) ten orgán, který ho vydal, u smírů a dohod pak ten orgán, který je schválil.

§ 42

(1) Exekuci na majetek patřící do společného jmění manželů lze provést také tehdy, jde-li o vymáhání závazku, který vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely nařízení exekuce považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl smlouvou zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství.¹⁵⁾

(2) Při provádění exekuce se také nepřihlíží ke smlouvě, kterou byl zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek, který patřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky. Totéž platí, byl-li smlouvou rozšířen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek povinného, který nepatřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky.

§ 43

(1) Jestliže je to, co ukládá exekuční titul povinnému, vázáno na splnění podmínky nebo na splnění vzájemné povinnosti oprávněného, lze nařídít exekuci jen, prokáže-li oprávněný, že se podmínka splnila nebo že sám svou vzájemnou povinnost vůči povinnému již splnil, popřípadě je připraven ji splnit.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 je třeba k potvrzení o vykonatelnosti exekučního titulu připojit listinu vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem, z níž je patrné,

že se splnila podmínka nebo že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit.

Nařízení exekuce a pověření exekutora

§ 44

(1) Exekutor, kterému došel návrh oprávněného na nařízení exekuce, předloží tento návrh spolu s exekučním titulem nejpozději do 15 dnů soudu a požádá ho o udělení pověření k provedení exekuce. Neobsahuje-li návrh všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný nebo neurčitý, běží lhůta k předložení návrhu soudu až ode dne doručení opraveného nebo doplněného návrhu, popřípadě exekučního titulu exekutorovi.

(2) Soud usnesením nařídí exekuci a jejím provedením pověří exekutora do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro nařízení exekuce, jinak návrh zamítne. Soud nařídí exekuci, aniž by stanovil, jakým způsobem má být exekuce provedena.

(3) Usnesení se doručí exekutorovi, oprávněnému, povinnému a orgánu, který je podle zvláštních právních předpisů pověřen vedením evidence zástavních práv k movitým věcem, evidence majitelů a držitelů motorových vozidel a centrální evidence exekucí, orgánům pověřeným vedením evidence (rejstříků) právnických osob,¹⁶ Středisku cenných papírů, osobě, která je podle zvláštního právního předpisu pověřena vedením ústřední evidence hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu, a katastrálnímu úřadu, v obvodu jehož územní působnosti se nachází sídlo soudu, který exekuci nařídil.

(4) Usnesení o nařízení exekuce se doručí oprávněnému a povinnému do vlastních rukou. Odepře-li povinný usnesení o nařízení exekuce přijmout, je usnesení doručeno dnem, kdy jeho přijetí bylo odepřeno; o tom musí být povinný poučen doručovatelem.

(5) Povinnému nesmí být usnesení o nařízení exekuce doručeno dříve než exekutorovi a oprávněnému.

(6) Usnesení o nařízení exekuce obsahuje označení

a) soudu, který pověřuje exekutora provedením exekuce,

b) exekutora, který je pověřen provedením exekuce,

c) exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,

d) oprávněného a povinného,

e) povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů exekuce,

f) podpis soudce, datum rozhodnutí a poučení o odvolání, o jeho náležitostech a o tom, že nebudou-li v něm uvedeny žádné skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce, soud odvolání odmítne.

(7) Po doručení usnesení o nařízení exekuce nesmí povinný nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů, vyjma běžné obchodní činnosti, uspokojování základních životních potřeb, udržování a správy majetku. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

(8) Exekutor může požádat exekuční soud o ustanovení opatrovníka povinnému, jehož pobyt není znám, kterému se nepodařilo doručit usnesení o nařízení exekuce na adresu jeho sídla nebo na jinou známou adresu v České republice nebo v cizině, který byl stížen duševní poruchou nebo z jiných zdravotních důvodů se nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení nebo který není schopen srozumitelně se vyjadřovat.

(9) Požádá-li oprávněný soud o změnu exekutora, soud po vyjádření exekutora jej pověření zproští, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné. V takovém případě pověří soud provedením exekuce exekutora, kterého navrhne oprávněný, a věc mu připisem postoupí. Účinky původního návrhu oprávněného na nařízení exekuce zůstávají zachovány. Odměna exekutora, který byl zproštěn pověření, se vypočítá tak, jako by došlo k zastavení exekuce.

(10) Proti usnesení o nařízení exekuce je přípustné odvolání, v němž nelze namítat jiné skutečnosti než ty, jež jsou rozhodné pro nařízení exekuce; k ostatním soud nepřihlédne a

nařízení exekuce potvrdí. Neobsahuje-li odvolání skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce nebo neobsahuje-li žádné skutečnosti, soud usnesením odvolání odmítne.

§ 45

Věcná a místní příslušnost soudu

(1) Věcně příslušným exekučním soudem je v prvním stupni okresní soud.

(2) Místně příslušným exekučním soudem je soud, v jehož obvodu má bydliště povinný, je-li fyzickou osobou, a nemá-li bydliště, soud, v jehož obvodu se zdržuje. Má-li povinný, který je fyzickou osobou, bydliště na více místech, jsou místně příslušnými všechny soudy, v jejichž obvodu bydlí s úmyslem zdržovat se tam trvale. Nemá-li povinný bydliště v České republice ani se v ní nezdržuje, je příslušným soud, v jehož obvodu má povinný majetek; má-li majetek v obvodu více soudů, je příslušným soud, kterému byla jako prvnímu doručena žádost exekutora o udělení pověření nebo návrh na provedení exekuce. Je-li povinný právnickou osobou, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný sídlo.

§ 46

(1) Exekutor pověřený provedením exekuce činí i bez návrhu úkony směřující k jejímu provedení.

(2) Exekutor je povinen provádět exekuce v pořadí, v jakém mu byla doručena usnesení o nařízení exekuce.

(3) Exekutor upustí od provedení exekuce jen tehdy, splní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradí náklady exekuce. Prováděl-li exekutor exekuci prodejem nemovitosti, popřípadě podniku, oznámí příslušnému katastrálnímu úřadu, že upustil od provedení exekuce.

Exekuční příkaz

§ 47

(1) Exekutor poté, co mu bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena, a vydá exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Exekučním příkazem se rozumí příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů uvedených v tomto zákoně.

(2) Exekuční příkaz má účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu. Podle exekučního příkazu se exekuce provede po právní moci usnesení o nařízení exekuce.

(3) Proti exekučnímu příkazu není přípustný opravný prostředek.

(4) Majetek, který je postižen exekučním příkazem, nesmí povinný převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

§ 48

V písemném vyhotovení exekučního příkazu exekutor uvede

- a) soud, který rozhodl o nařízení exekuce,
- b) označení exekutora, který je pověřen provedením exekuce,
- c) exekuční titul a orgán, který jej vydal, nebo osobu, která jej vyhotovila,
- d) označení účastníků,
- e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena,
- f) způsob provedení exekuce,
- g) označení osob, kterým se doručuje exekuční příkaz,
- h) výrok, poučení o odvolání, den a místo jeho vydání a podpis exekutora.

§ 49

(1) Výrok exekučního příkazu ukládajícího zaplacení peněžité částky musí rovněž obsahovat

- a) označení toho, vůči komu má povinný nárok na mzdu (plátce mzdy), jde-li o provedení exekuce srážkami ze mzdy povinného,

- b) označení peněžního ústavu a čísla účtu, jde-li o provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného z účtu u peněžního ústavu; označí-li se více účtů povinného u téhož peněžního ústavu, uvede se také pořadí, v jakém z nich má být vymáhaná pohledávka odepsána,
- c) označení toho, vůči komu má povinný jinou pohledávku (dlužníka povinného), jde-li o provedení exekuce příkázáním jiné pohledávky povinného než z účtu u peněžního ústavu,
- d) označení toho, vůči komu má povinný jiné právo, než je uvedeno pod písmeny a), b) a c), které má majetkovou hodnotu a které není spojeno s osobou povinného a je převoditelné na jiného, nebo označení podílu v obchodní společnosti nebo označení členství v družstvu, jde-li o provedení exekuce postižením jiných majetkových práv povinného,
- e) označení věcí, které mají být prodány, případně spoluvlastnického podílu na nich, nebo údaj o tom, že mají být prodány všechny podle zákona postižitelné movité věci, jde-li o provedení exekuce prodejem movitých věcí povinného nebo spoluvlastnického podílu povinného na movitých věcech,
- f) označení nemovitosti, která má být prodána, případně spoluvlastnického podílu na ní, jde-li o provedení exekuce prodejem nemovitosti povinného nebo spoluvlastnického podílu povinného na nemovitosti,
- g) označení podniku nebo části podniku povinného anebo podílu povinného jako spolumajitele podniku, který má být prodán, jde-li o provedení exekuce prodejem podniku nebo části podniku povinného anebo podílu povinného jako spolumajitele podniku.
- (2) Výrok exekučního příkazu o prodeji zástavy musí rovněž obsahovat označení movité věci nebo nemovitosti, která má být prodána.
- (3) Ve výroku exekučního příkazu se uvedou další zákazy, příkazy a výzvy, které podle zvoleného způsobu provedení exekuce musí obsahovat usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.
- (4) Exekuční příkaz doručí exekutor oprávněnému, povinnému a dalším osobám, kterým se podle zvoleného způsobu exekuce doručuje usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.
- (5) Do vlastních rukou se osobám uvedeným v odstavci 4 doručuje v případech, v nichž podle zvoleného způsobu exekuce občanský soudní řád stanoví, že se doručuje do vlastních rukou usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

§ 50

Součinnost oprávněného a povinného

- (1) Exekutor může vyzvat oprávněného, aby navrhl, jakým způsobem má provést exekuci, a označil plátce mzdy povinného či plátce jiného pravidelného příjmu povinného, popřípadě fyzickou nebo právnickou osobu, vůči které má povinný pohledávku, (dlužník povinného) a uvedl důvod této pohledávky; jde-li o pohledávku z účtu u peněžního ústavu, uvede oprávněný peněžní ústav a číslo účtu, z něhož má být pohledávka odepsána.
- (2) Považuje-li to exekutor za účelné, může předvolat povinného a vyzvat ho k dobrovolnému splnění povinnosti, kterou mu ukládá exekuční titul, a k prohlášení o majetku povinného.

§ 51

Pověření k provedení exekuce zaniká, jestliže

- a) soud rozhodl o vyloučení exekutora,
- b) soud zastavil exekuci,
- c) pohledávka, její příslušenství a náklady exekuce byly vymoženy,
- d) soud pověřil provedením exekuce jiného exekutora.

§ 52

- (1) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu.

§ 53

Prohlášení o majetku povinného

(1) Exekutor je oprávněn nahlédnout do soudního spisu o prohlášení majetku povinného nebo soudu navrhnout, aby předvolal povinného a vyzval ho k prohlášení o svém majetku.

(2) Jestliže podá exekutor návrh na prohlášení o majetku, postupuje soud podle ustanovení § 250a až 260h občanského soudního řádu; soud návrhu vyhoví ve lhůtě 15 dnů. Ustanovení § 260b odst. 1 občanského soudního řádu se nepoužije. K návrhu na prohlášení o majetku exekutor připojí exekuční titul, ledaže se návrh podává u soudu, který ve věci rozhodoval jako soud prvního stupně.

(3) V ostatním má exekutor stejná práva, jaká ustanovení občanského soudního řádu upravující prohlášení o majetku přiznávají oprávněnému.

§ 54

Odklad exekuce

(1) Odloží-li soud exekuci na návrh povinného podle § 266 odst. 1 občanského soudního řádu, potom soud uvede dobu, na kterou exekuci odkládá. Po uplynutí doby odkladu exekutor i bez návrhu pokračuje v provádění exekuce.

(2) Je-li odložena vykonatelnost exekučního titulu, soud odloží provedení exekuce do doby pravomocného skončení řízení, ve kterém soud rozhoduje o odložení vykonatelnosti exekučního titulu.

§ 55

Zastavení exekuce

(1) Exekutor nerozhoduje o zastavení exekuce podle ustanovení o zastavení výkonu rozhodnutí (§ 268 a 290 občanského soudního řádu).

(2) Nesloží-li oprávněný ve lhůtě určené exekutorem přiměřenou zálohu na náklady exekuce, soud na návrh exekutora exekuci zastaví. Soud exekuci nezastaví pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky pro osvobození oprávněného podle zvláštního právního předpisu.

(3) Rozhodnutí o zastavení exekuce se doručí oprávněnému, povinnému, exekutorovi pověřenému provedením exekuce a katastrálnímu úřadu, v obvodu jehož územní působnosti se nachází sídlo soudu, který exekuci nařídil.

§ 56

Písemnosti v exekučním řízení doručuje vždy exekutor buď sám nebo prostřednictvím pošty nebo jiné osoby, která provádí přepravu zásilek.

§ 57

Uvedení v předešlý stav je v exekučním řízení vyloučeno.

Hlava IV

Způsoby provedení exekuce

§ 58

(1) Exekuci lze provést jen způsoby uvedenými v tomto zákoně.

(2) Nepostačuje-li jeden z těchto způsobů k uspokojení oprávněného, lze exekuci v jednom exekučním řízení provést více způsoby, popřípadě i všemi zákonem stanovenými způsoby. K provedení exekuce více nebo všemi zákonem stanovenými způsoby lze přistoupit současně nebo postupně.

(3) Způsob provedení exekuce určí exekutor.

§ 59

(1) Exekuci ukládající zaplacení peněžité částky lze provést

- a) srážkami ze mzdy a jiných příjmů,
- b) příkázáním pohledávky,

- c) prodejem movitých věcí a nemovitostí,
- d) prodejem podniku.

(2) Způsob exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky se řídí povahou uložené povinnosti. Takovou exekuci lze provést

- a) vyklizením,
- b) odebráním věci,
- c) rozdělením společné věci,
- d) provedením prací a výkonů.

(3) Exekuci prodejem zástavy lze pro zajištěnou pohledávku provést prodejem zastavených movitých věcí a nemovitostí.

Díl 1

Exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů

§ 60

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy.

§ 61

(1) Exekutor nerozhoduje podle ustanovení § 288 občanského soudního řádu v případě, že výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy je prováděn ve prospěch více oprávněných.

(2) Exekutor provádí přípravné úkony pro rozhodnutí soudu o rozvrhu, jde-li o exekuci srážkami ze mzdy.

Díl 2

Exekuce příkázáním pohledávky

§ 62

(1) Exekutor nerozhoduje podle § 316 odst. 2 občanského soudního řádu.

(2) Exekutor provádí přípravné úkony pro rozhodnutí soudu o rozvrhu, jde-li o exekuci příkázáním pohledávky.

§ 63

Exekuci postižením jiných majetkových práv lze provést také postižením podílu povinného jako společníka nebo komanditisty ve společnosti nebo postižením členských práv a povinností povinného jako člena v družstvu (dále jen "postižení podílu společníka ve společnosti").

§ 64

(1) Patenty, průmyslové vzory a ochranné známky, které byly povinnému uděleny a jsou pro něj zapsány v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů nebo v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen "Úřad"), a licence (souhlasy) k využívání vynálezu chráněného patentem, licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a licence k užívání ochranné známky, které povinný poskytl třetím osobám, exekutor sepíše, jakmile se o nich dozví. Patentové listiny a osvědčení o zápisu průmyslových vzorů a osvědčení o zápisu ochranných známek se vždy odevzdají exekutorovi. V případě potřeby nebo pochybností si exekutor vyžádá od Úřadu zprávu. Je-li třeba, při jejich odebrání se postupuje přiměřeně podle ustanovení o exekuci odebráním věci.

(2) Po sepsání exekutor sdělí Úřadu, jaké patenty, průmyslové vzory a ochranné známky, které byly povinnému uděleny a které Úřad pro povinného zapsal do patentového rejstříku nebo do rejstříku průmyslových vzorů anebo do rejstříku ochranných známek, a jaké licence (souhlasy) k využívání vynálezu chráněného patentem, licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a licence k užívání ochranných známek, které povinný poskytl třetím osobám, byly sepsány, kdy k sepsání došlo a že povinný s nimi nesmí počínaje tímto dnem nakládat. Úřad obsah sdělení zapíše do svého patentového rejstříku nebo rejstříku

průmyslových vzorů anebo do rejstříku ochranných známek vedených podle zvláštních právních předpisů.17)

(3) Sepsané patenty (patentové listiny), průmyslové vzory (osvědčení o zápisu průmyslových vzorů) a ochranné známky (osvědčení o zápisu ochranných známek do rejstříku) exekutor zpeněží; postupuje přitom přiměřeně podle ustanovení o exekuci prodejem movitých věcí. Všechna práva při převodu patentů, průmyslových vzorů a ochranných známek, která jinak přísluší povinnému jako jejich majiteli zapsanému v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů a rejstříku ochranných známek, vykonává po dobu exekuce exekutor.

(4) Se získanou částkou se naloží jako s výtěžkem prodeje.

(5) Pro exekuci práv z licence k využívání vynálezu chráněného patentem, práv z licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a práv z licence k užívání ochranných známek, které povinný poskytl třetím osobám, se použijí ustanovení o exekuci příkázáním jiných peněžitých pohledávek. Exekuční příkaz se doručí i Úřadu.

(6) Po jejich zpeněžení exekutor vyrozumí Úřad o převodu patentu, průmyslového vzoru a ochranné známky a o nabyvateli těchto práv. Úřad poté provede zápis o převodu v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů nebo v rejstříku ochranných známek. Byla-li exekuce zastavena, exekutor vyrozumí po právní moci rozhodnutí soudu Úřad.

(7) Exekucí nelze postihnout práva spojená výhradně s osobou povinného, zejména právo na původcovství.

§ 65

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce příkázáním pohledávky přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky.

Díl 3

Exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí

§ 66

(1) Při provedení exekuce prodejem movitých věcí povinného exekutor vždy, i bez návrhu oprávněného, zajistí movité věci, které sepsal. Zajištěné věci převezme do své úschovy nebo je uloží u vhodného schovatele.

(2) K provedení exekuce prodejem nemovitosti povinného může exekutor přistoupit, jen jestliže bude listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře doloženo, že nemovitost je ve vlastnictví povinného.

(3) Při provedení exekuce prodejem nemovitosti povinného exekutor nerozhoduje o závazcích vydražitele podle § 336n odst. 2 občanského soudního řádu.

(4) Exekutor nerozhoduje podle § 337d občanského soudního řádu.

(5) Znalec oceňuje nemovitost a její příslušenství a jednotlivá práva a závady s nemovitostí spojené obvyklou cenou podle zvláštního právního předpisu.18)

(6) Exekutor pověřený provedením exekuce je oprávněn podat jménem oprávněného návrh na zřízení soudcovského zástavního práva.

(7) Povinnost podle § 328a občanského soudního řádu je splněna vyvěšením veřejné vyhlášky na úřední desce exekutora a soudu; vedle tohoto zveřejnění může exekutor nabídku uveřejnit prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků nebo veřejně přístupné počítačové sítě. Povinnost nabídky se vztahuje na instituce, jejichž zřizovatelem je stát nebo obec.

§ 67

Jde-li o vkladní listy, akcie, směnky, šeky nebo jiné listinné cenné papíry anebo o jiné listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění práva, exekutor podle povahy cenného papíru nebo listiny buď vyzve toho, kdo má plnit, aby odpovídající plnění odevzdal exekutorovi, přičemž postupuje přiměřeně podle ustanovení o exekuci příkázáním pohledávky, nebo se postará o jejich zpeněžení převodem na třetí osobu.

§ 68

Při provedení exekuce prodejem nemovitosti povinného exekutor provádí přípravné úkony pro rozhodnutí soudu o rozvrhu, neprovádí však rozvrhová jednání. Částky přiznané věřitelům exekutor vyplatí podle pravomocných rozvrhových usnesení. Exekutor vrátí spis soudu, jakmile se vydražitel stal vlastníkem vydražené nemovitosti.

§ 69

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí.

Díl 4

Exekuce prodejem podniku

§ 70

(1) K provedení exekuce prodejem podniku nebo části podniku povinného může exekutor přistoupit, jen jestliže bude doloženo, že podnik nebo část podniku je majetkem povinného.

(2) Při provedení exekuce prodejem podniku nebo jeho části exekutor nerozhoduje o závazcích vydražitele podle § 338za odst. 2 občanského soudního řádu.

(3) Exekutor ustanoví v exekučním příkazu správce podniku. Správcem podniku může exekutor ustanovit také veřejnou obchodní společnost, která je zapsána v seznamu správců konkursní podstaty.

(4) Při provedení exekuce prodejem podniku nebo jeho části exekutor provádí přípravné úkony pro rozhodnutí soudu o rozvrhu, neprovádí však rozvrhová jednání. Částky přiznané věřitelům exekutor vyplatí podle pravomocných rozvrhových usnesení. Spis vrátí soudu, jakmile do majetku vydražitele přešel vydražený podnik nebo jeho část.

(5) Při oceňování podniku nebo jeho části se použije obvyklá cena podle zvláštního právního předpisu.18)

§ 71

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce prodejem podniku přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem podniku.

Díl 5

Uspokojení práv na nepeněžitě plnění

§ 72

(1) Byl-li vydán exekuční příkaz k provedení prací a výkonů, které může vykonat i někdo jiný než povinný, postará se exekutor o to, aby práce, o které jde, provedl pro oprávněného někdo jiný, nedohodl-li se s oprávněným jinak.

(2) Pokuty uložené při provedení exekuce podle ustanovení § 351 občanského soudního řádu je povinný vždy povinen zaplatit na účet soudu, který vydal usnesení o nařízení exekuce.

§ 73

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžitě částky přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí k uspokojení nepeněžitých plnění.

Hlava V

Další činnost exekutora

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 74

(1) Exekutor může v rámci další činnosti

a) poskytovat právní pomoc oprávněnému nebo povinnému po vydání exekučního titulu, jakož i v souvislosti s exekuční činností a další činností,

b) sepisovat listiny a vykonávat jinou činnost, stanoví-li tak tento zákon.

(2) O úkony podle odstavce 1 může fyzická i právnická osoba (dále jen "žadatel") požádat jakéhokoliv exekutora.

(3) O další činnosti musí exekutor a žadatel sepsat písemnou smlouvu.

§ 75

(1) Exekutor může v souvislosti s exekučním, soudním nebo jiným řízením přijímat do úschovy peníze, listiny a jiné movité věci.

(2) O přijetí do úschovy vydá exekutor tomu, kdo hodnoty skládá, písemné potvrzení.

§ 76

(1) Pověřil-li soud exekutora, může exekutor provádět i jinou činnost, zejména doručovat písemnosti soudu a vykonávat činnost soudního vykonavatele podle zvláštního právního předpisu. 19) V rámci další činnosti exekutor vykonává i jinou činnost, stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

(2) Exekutor může též provést dražbu movité či nemovité věci na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí. Přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Díl 2

Sepisování exekutorských zápisů

§ 77

Exekutor osvědčuje na žádost skutkové děje a stav věci, například splnění dluhu, stav nemovitostí, bytů a nebytových prostor, jestliže jimi mohou být prokázány nároky v řízení před soudem nebo jiným státním orgánem a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti exekutora nebo jestliže se exekutor přesvědčil o stavu věci.

§ 78

V rámci další činnosti exekutor sepíše na žádost exekutorský zápis

a) o dohodě, kterou se účastník zaváže splnit pohledávku nebo jiný nárok druhého účastníka vyplývající ze závazkového právního vztahu, v níž svolí, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí nebo exekuce, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní, nebo

b) o osvědčení skutkového děje a stavu věci podle § 77.

§ 79

(1) Exekutorský zápis musí obsahovat

a) místo, den, měsíc a rok úkonu,

b) jméno a příjmení exekutora a jeho sídlo,

c) jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li, datum narození účastníků a jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,

d) prohlášení účastníků, že jsou způsobilí k právním úkonům,

e) údaj, jak byla ověřena totožnost účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,

f) obsah úkonu,

g) údaj o tom, že byl zápis po přečtení účastníky schválen,

h) podpisy účastníků nebo jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,

i) otisk úředního razítka exekutora a jeho podpis.

(2) Dohoda účastníků podle § 78 písm. a) musí též obsahovat

a) označení osoby, která se zavázala ke splnění pohledávky nebo jiného nároku, (osoby povinné),

b) označení osoby, jejíž pohledávka nebo jiný nárok mají být splněny, (osoby oprávněné),

c) skutečnosti, na nichž se pohledávka nebo jiný nárok zakládá,

d) předmět plnění,

e) dobu plnění,

f) prohlášení povinné osoby o svolení k vykonatelnosti zápisu.

(3) Dohoda účastníků podle § 78 písm. a) může obsahovat též podmínky, popřípadě vzájemné povinnosti oprávněné osoby, na jejichž splnění je poskytnutí předmětu plnění vázáno.

(4) Náležitosti dohody podle odstavců 2 a 3 exekutor v zápisu uvede podle shodného prohlášení účastníků.

(5) Exekutorský zápis podle § 78 písm. b) musí též obsahovat

- a) místo a dobu děje nebo zjištění stavu věcí,
- b) popis děje nebo stavu věcí.

(6) V exekutorském zápisu může pokračovat exekutor, který ho sepsal, nebo jiný exekutor se sídlem na území České republiky. Pokračování v exekutorském zápisu je součástí exekutorského zápisu.

(7) Exekutorský zápis je veřejnou listinou.

§ 80

Nezná-li exekutor účastníky, svědky úkonů, důvěrníky nebo tlumočníky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti; nezná-li exekutor tyto svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem.

§ 81

(1) Je-li účastníkem někdo, kdo nemůže číst nebo psát, může exekutor sepsat exekutorský zápis pouze za účasti 2 svědků úkonu. Tito svědci musí být přítomni při projevu účastníka o tom, co má být pojato do exekutorského zápisu, a při předčítání exekutorského zápisu a jeho schválení tím účastníkem, v jehož zájmu byli přítomni.

(2) Postup podle odstavce 1 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen se vlastnoručně podepsat.

§ 82

Svědky totožnosti a svědky úkonu nemohou být osoby, které nejsou plně způsobilé k právním úkonům, nebo osoby, které nemohou číst nebo psát. Dále jimi nemohou být osoby blízké účastníkům a osoby, které jsou na věci zúčastněny, a pracovníci exekutora, který exekutorský zápis sepisuje.

§ 83

(1) Je-li účastník hluchý nebo němý, může-li však číst a psát, musí si exekutorský zápis přečíst a v něm vlastní rukou připsat, že jej četl a že jej schvaluje.

(2) Nemůže-li účastník číst nebo psát, musí být kromě svědků úkonu přibrán jeho důvěrník, který se s ním umí dorozumět. Jeho prostřednictvím exekutor zjistí, zda účastník zápis schvaluje.

(3) Postup podle odstavce 2 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen vlastnoručně listinu podepsat.

(4) O způsobilosti důvěrníka platí obdobně § 82, může jím však být i osoba účastníku blízká.

§ 84

(1) Je-li k sepsání exekutorského zápisu nutná přítomnost svědků úkonu, uvede se v závěru exekutorského zápisu doložka obsahující prohlášení svědků, že byli přítomni po celou dobu projevu vůle účastníka o tom, co má být pojato do zápisu, při předčítání exekutorského zápisu a jeho schválení účastníkem.

(2) Obdobně musí exekutorský zápis obsahovat v závěru prohlášení důvěrníka o tom, že sdělil němému nebo hluchému účastníku, který nemůže číst nebo psát, celý obsah exekutorského zápisu, a že jej účastník schválil.

(3) Jestliže se účastník seznámil s obsahem právního úkonu pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek, je třeba tuto okolnost uvést v exekutorském zápisu.

(4) V úvodu exekutorského zápisu je třeba uvést důvod přítomnosti svědků úkonu, popřípadě důvěrníka.

§ 85

(1) Nezná-li účastník nebo svědek úkonu jazyk, v němž se exekutorský zápis sepisuje, je třeba přítomnosti tlumočnicka. Nelze však jako tlumočnicka přibrat osobu blízkou účastníkům nebo toho, kdo je ve věci zúčastněn.

(2) Zná-li exekutor nebo jeho pracovník jazyk, v němž jedná účastník nebo svědek, lze upustit od přítomnosti tlumočnicka.

(3) V závěru exekutorského zápisu je třeba uvést doložku o tom, že účastník byl obsah exekutorského zápisu přetlumočen a že s ním účastník projevil souhlas. Byl-li přítomen tlumočnick, připojí na exekutorský zápis svůj podpis a otisk svého úředního razítka.

§ 86

Exekutorské zápisy musí být neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři exekutora pod uzávěrou.

Hlava VI

Náklady exekuce

§ 87

(1) Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu²⁰) (dále jen "náklady exekuce").

(2) Oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále jen "náklady oprávněného"). Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný.

(3) Náklady exekuce hradí exekutorovi povinný.

(4) Náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.

§ 88

(1) Náklady exekuce a náklady oprávněného určuje exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který doručí oprávněnému a povinnému.

(2) Příkaz k úhradě nákladů exekuce obsahuje označení

a) soudu, který pověřil exekutora provedením exekuce,

b) exekutora, který je pověřen provedením exekuce,

c) exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,

d) oprávněného a povinného,

e) povinnosti, která má být exekucí vymožena, a

f) datum a podpis exekutora a poučení o námitkách.

(3) Účastník řízení může podat u exekutora proti příkazu námitky do 3 dnů od doručení.

Pokud exekutor v plném rozsahu námitkám nevyhoví, postoupí je bez zbytečného odkladu soudu (§ 45), který o námitkách rozhodne do 15 dnů.

(4) Rozhodnutí soudu o námitkách se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi. Proti rozhodnutí soudu o námitkách není přípustný opravný prostředek.

§ 89

Dojde-li k zastavení exekuce, může soud uložit oprávněnému, aby nahradil náklady exekuce.

Hlava VII

Odměna exekutora

§ 90

(1) Za exekuční činnost a další činnost podle tohoto zákona náleží exekutorovi odměna, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, a je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu.²⁰)

(2) Exekutor a oprávněný mohou uzavřít písemnou smlouvu o provedení exekuce, v níž mohou sjednat smluvní odměnu za provedení exekuce. Smluvní odměna není nákladem exekuce. Tato smlouva nabude účinnosti dnem, kdy je usnesení o pověření exekutora provedením exekuce doručeno exekutorovi. Tím není dotčeno právo exekutora na odměnu, náhradu hotových výdajů, náhradu za doručení písemností a náhradu za ztrátu času.

(3) Exekutor má právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce.

§ 91

Za výkon další činnosti podle § 74 odst. 1 písm. a) náleží exekutorovi mimosmluvní odměna, nedohodne-li se s žadatelem jinak.

§ 92

Podrobnosti o výši a způsobu určení odměny, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času stanoví ministerstvo vyhláškou.

Hlava VIII

Manipulace se spisy a jejich úschova

Díl 1

Manipulace se spisy

§ 93

(1) Nejsou-li spisy ukončené, musí být uloženy v kanceláři exekutora tak, aby byly jak exekutorovi, tak kontrolním orgánům kdykoliv přístupné. Nemá-li exekutor takový spis u sebe, musí být ze záznamu v příslušném registru zřejmé, kde se spis nachází.

(2) Opisy a potvrzení ze spisů uložených v kanceláři exekutora vydává na žádost oprávněných orgánů a osob exekutor nebo jím pověřený zaměstnanec.

Nahlížení do spisů

§ 94

(1) Oprávněné orgány a osoby mohou nahlížet do spisů, které nejsou uloženy v archivu exekutora, a pořizovat si z nich výpisy; oprávněné osoby tak mohou činit výlučně v kanceláři exekutora pod jeho dohledem nebo pod dohledem jím pověřeného zaměstnance. O nahlédnutí do spisu se ve spisu provede záznam.

(2) Na odůvodněnou žádost oprávněných orgánů a osob je možno spis zaslat jinému exekutorovi, v jehož kanceláři je možno do něho nahlédnout.

(3) Do spisů týkajících se další činnosti exekutora může nahlížet pouze žadatel; jiné osoby jen s jeho souhlasem.

§ 95

(1) Oprávněnými orgány jsou v rozsahu své působnosti Komora, orgány činné v trestním řízení, soudy, státní zastupitelství, finanční úřady a katastrální úřady.

(2) Oprávněnými osobami jsou účastníci exekučního řízení, jejich právní nástupci, zástupci těchto osob a znalec, pokud ho příslušný orgán uvedený v odstavci 1 za znalce ustanovil a uložil mu povinnost nahlédnout do spisu.

§ 96

Půjčování spisů

Exekutor půjčí své spisy na základě odůvodněné písemné žádosti oprávněným orgánům a znalcům za podmínek uvedených v § 94 odst. 2.

§ 97

Rekonstrukce spisů

(1) Exekutor provádí rekonstrukci spisů, které byly zcela nebo z části zničeny nebo se ztratily.

(2) Exekutor vyhotoví opisy písemností, které si vypůjčí od účastníků nebo od jejich právních nástupců, od jiného exekutora, od soudu, od orgánu katastru nemovitostí, případně od jiného orgánu nebo od znalce. Na tyto připojí své razítko a doložku, že opis nahrazuje zničenou nebo ztracenou listinu.

(3) Exekutor může vykonat i potřebné zjišťování obsahu listiny, zejména vyslechnutím účastníků, případně jejich právních nástupců, a obsah listiny osvědčí zápisem, ve kterém uvede všechny zjištěné okolnosti. V osvědčení uvede obsah tvrzení účastníků nebo jejich právních nástupců o obsahu listiny.

Manipulace s exekutorskými stejnopisy

§ 98

O nahlížení do exekutorských zápisů platí obdobně úprava uvedená v § 94, není-li v zákoně výslovně stanoveno jinak.

§ 99

(1) Exekutor zapůjčí exekutorský zápis jen soudu, ministerstvu nebo Komoře na jejich žádost.

(2) Exekutor založí namísto zapůjčeného exekutorského zápisu jeho ověřený opis s připojením žádosti, na jejímž základě byl exekutorský zápis vydán.

(3) Je-li prvopis exekutorského zápisu zapůjčen podle odstavce 1, může exekutor vydávat stejnopisy z ověřeného opisu založeného podle odstavce 2. To neplatí, jestliže soud, ministerstvo nebo Komora toto vydávání pozastavily.

§ 100

Exekutor ukládá exekutorské zápisy pod uzávěrou v kovové skříni odděleně od spisů.

§ 101

(1) Exekutor, který byl jmenován do uvolněného exekutorského úřadu, převezme do úschovy exekutorské zápisy exekutora, který zemřel nebo který byl odvolán.

(2) Exekutor, který převzal do úschovy exekutorské zápisy podle odstavce 1, vydává z nich stejnopisy, opisy či výpisy. O nahlížení a zapůjčení těchto exekutorských zápisů platí ustanovení hlavy osmé dílu prvního této části zákona.

Díl 2

Úschova ukončených spisů

§ 102

(1) Ukončené spisy se ukládají a uschovávají v kanceláři exekutora.

(2) Ukončené spisy zůstávají po celou dobu výkonu exekutorského úřadu uložené v kanceláři exekutora, který je vyhotovil.

(3) Podrobnější úpravu manipulace se spisy, jejich úschovu, vedení registrů a dalších evidenčních pomůcek upraví kancelářský řád vydaný Komorou.

Díl 3

Exekutorský archiv

§ 103

(1) V exekutorském archivu se uchovávají ukončené spisy, registry, razítka a pečetidla exekutorů, jejichž úřad zanikl nebo kteří byli přeloženi do obvodu jiného okresního soudu.

(2) Exekutorský archiv vede okresní soud, v jehož obvodu exekutor vykonával svůj úřad.

(3) O odevzdání spisů, registrů, razítka a pečetidla se sepíše zápis.

§ 104

(1) Po uložení spisů do exekutorského archivu se na jejich evidenci vztahují právní předpisy platné pro uložení soudních spisů.

(2) Výpisy, opisy a potvrzení ze spisů uložených v exekutorském archivu vydává na písemnou žádost oprávněných orgánů a osob příslušný soud. O nahlížení do spisů a půjčování těchto spisů platí přiměřeně ustanovení hlavy osmé dílu prvního této části zákona.

Díl 4

Vydávání stejnopisů, opisů, výpisů

§ 105

Z exekutorských zápisů se vydávají stejnopisy nebo prosté opisy.

§ 106

(1) Stejnopisy exekutorských zápisů se vydávají účastníkům právních úkonů, jichž se exekutorský zápis týká, není-li v exekutorském zápisu stanoveno jinak. Někomu jinému mohou být také vydány, jestliže všichni účastníci s tím souhlasí.

(2) Prosté opisy exekutorských zápisů lze vydat osobám, kterým lze vydat stejnopisy. Jiným osobám lze prosté opisy vydat jen se souhlasem osob, kterým lze vydat stejnopisy.

§ 107

(1) Stejnopis exekutorského zápisu musí doslovně souhlasit s exekutorským zápisem. Obsahuje také opisy plných mocí a ostatních příloh exekutorského zápisu.

(2) Doložka o ověření stejnopisu exekutorského zápisu obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s exekutorským zápisem, komu je stejnopis určen a kdy byl stejnopis vyhotoven. Exekutor doložku podepíše a připojí otisk úředního razítka exekutora.

§ 108

(1) Z exekutorského zápisu lze vydat výpis. Výpis z exekutorského zápisu se může týkat i jen některých samostatných právních jednání nebo jen některých skutečností uvedených v exekutorském zápisu. Při vydávání výpisů se použije přiměřeně postup týkající se vydávání stejnopisů.

(2) Výpis podle odstavce 1 nesmí zpochybnit obsah exekutorského zápisu, z něhož byl vydán.

Hlava IX

Samospráva exekutorů

§ 109

Komora

(1) Zřizuje se Exekutorská komora České republiky se sídlem v Brně.

(2) Komora je samosprávnou stavovskou organizací, která sdružuje všechny exekutory a vede seznam exekutorů, kandidátů a koncipientů. Exekutor se stává členem Komory okamžikem jmenování exekutorem. Členství v Komoře zaniká odvoláním exekutora, jeho smrtí nebo prohlášením za mrtvého.

(3) Komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří členské příspěvky, dary a jiné příjmy. Členské příspěvky jsou exekutoři povinni platit ve výši stanovené sněmem exekutorů.

(4) Komora má tyto orgány:

- a) sněm,
- b) prezidium,
- c) prezidenta,
- d) revizní komisi,
- e) kárnou komisi,
- f) zkušební komisi.

(5) Komora může zřizovat poradní orgány.

(6) Funkční období členů orgánů Komory je tříleté.

§ 110

Sněm exekutorů

(1) Sněm je nejvyšším orgánem Komory.

(2) Právo účastnit se sněmu má každý exekutor.

(3) Prezidium svolává sněm zpravidla jednou za 2 roky. Jestliže o to písemně požádá aspoň jedna třetina exekutorů, revizní komise, prezident Komory nebo ministr, je prezidium povinno svolat sněm exekutorů do 2 měsíců ode dne doručení žádosti.

(4) Sněm je schopný usnášení, je-li přítomna alespoň nadpoloviční většina exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(5) Není-li sněm schopný usnášení, svolá prezidium do 2 měsíců sněm nový; takto svolaný sněm je schopný usnášení, pokud je přítomna alespoň třetina všech exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(6) K platnosti usnesení sněmu exekutorů je nutný souhlas většiny přítomných exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(7) Sněm zejména

- a) volí přímou a tajnou volbou na dobu 3 let z řad exekutorů členy prezidia Komory, náhradníky prezidia Komory a členy ostatních orgánů Komory a odvolává je, nestanoví-li tento zákon jinak,
- b) projednává a schvaluje zprávu o činnostech orgánů Komory,
- c) přijímá organizační, volební, zkušební, kárný a kancelářský řád Komory,
- d) ruší nebo mění usnesení prezidia Komory; práva, která ze zrušeného rozhodnutí prezidia vznikla exekutorům nebo jiným osobám, však nemohou být dotčena,
- e) schvaluje rozpočet a hospodaření Komory,
- f) schvaluje výšku ročního členského příspěvku exekutorů na činnost Komory, jakož i jiných plateb předvídaných tímto zákonem nebo řády Komory, popřípadě stanoví zásady pro určení jejich výše,
- g) schvaluje výši náhrady za ztrátu času při výkonu funkcí v orgánech Komory, popřípadě stanoví zásady pro určení jejich výše,
- h) zřizuje fondy Komory a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,
- i) schvaluje stavovské předpisy přijaté prezidiem v případech, které si vyhradí,
- j) stanoví postup při vyhlásování a organizaci výběrového řízení podle § 10,
- k) stanoví postup při vedení, správě a provozu centrální evidence exekucí,
- l) usnáší se o dalších věcech, které si vyhradí.

(8) K platnosti zkušebního, kárného a kancelářského řádu, jakož i k postupu při vyhlásování a organizaci výběrového řízení podle § 10 je zapotřebí souhlasu ministerstva; návrhy podává ministerstvu prezidium Komory.

§ 111

Prezidium Komory

(1) Prezidium je řídicím a výkonným orgánem Komory.

(2) Prezidium má 5 členů a 5 náhradníků; klesne-li počet členů prezidia pod počet stanovený tímto zákonem, je prezidium oprávněno doplnit z řad náhradníků členy nové.

(3) Prezidium Komory volí a odvolává ze svých členů prezidenta a viceprezidenta Komory.

(4) Zasedání prezidia Komory svolává prezident Komory zpravidla jednou za měsíc, nejméně jednou za 3 měsíce.

(5) Členství v prezidiu Komory je neslučitelné s členstvím v revizní nebo kárné komisi.

(6) Prezidium

- a) zastupuje, chrání a prosazuje zájmy exekutorů,
- b) dohlíží na činnost exekutorů a jejich zástupců,
- c) organizuje odbornou výchovu exekutorů, kandidátů a koncipientů a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,
- d) vede evidenci (seznamy) exekutorů, kandidátů, koncipientů a ustanovených zástupců exekutorů a provádí v nich zápisy a změny; seznam exekutorů zasílá krajským a okresním soudům,
- e) hospodaří s finančními prostředky Komory a spravuje její majetek,
- f) organizuje exekutorské zkoušky a jmenuje dvě třetiny členů zkušební komise,
- g) vyhláší a organizuje výběrové řízení podle § 10 a jmenuje členy výběrové komise,
- h) podává ministrovi a ministerstvu návrhy v případech, kdy to stanoví tento zákon,
- i) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí kárné komise o uložení kárného opatření,
- j) svolává sněm,
- k) vypracovává návrh organizačního, volebního, zkušebního, kárného a kancelářského řádu, jakož i k postupu při vyhlásování a organizaci výběrového řízení podle § 10 a předkládá je sněmu ke schválení,

- l) předkládá ministerstvu návrh zkušební, kárné a kancelářského řádu a návrh postupu při vyhlášení a organizaci výběrového řízení podle § 10,
- m) vyjadřuje se k návrhům právních předpisů týkajících se činnosti exekutorů,
- n) ustanovuje zástupce exekutora,
- o) schvaluje studijní plán exekutorské zkoušky,
- p) činí veškerá opatření nezbytná k zajištění řádné činnosti Komory,
- r) provádí další činnost podle tohoto zákona a rozhoduje ve všech dalších věcech podle tohoto zákona, pokud rozhodování o nich není svěřeno jinému orgánu Komory.

§ 112

Prezident Komory

(1) Prezident Komory

- a) zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,
- b) řídí jednání sněmu,
- c) svolává prezidium Komory nejméně jednou za 3 měsíce a řídí jeho jednání; prezidium Komory svolá do 20 dnů vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů prezidia Komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,
- d) je oprávněn činit v době mezi zasedáními prezidia rozhodnutí v působnosti prezidia, která nesou odkladu, a veškerá opatření a rozhodnutí nezbytná k zajištění řádné činnosti orgánů Komory, která nejsou tímto zákonem nebo stavovským předpisem vyhrazena jinému orgánu Komory.

(2) Prezidenta Komory zastupuje viceprezident Komory.

§ 113

Revizní komise

(1) Revizní komise má 5 členů.

(2) Členové revizní komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu revizní komise.

(3) Revizní komise

a) přezkoumává hospodaření Komory a podává zprávu o výsledku hospodaření Komory sněmu exekutorů; za tímto účelem musí být revizní komisi Komory umožněn přístup ke všem dokladům Komory,

b) vyjadřuje se k návrhu rozpočtu Komory,

c) schvaluje roční závěrečný účet Komory.

(4) Předsedu revizní komise zastupuje místopředseda revizní komise.

(5) Členství v revizní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory a s členstvím v kárné komisi.

§ 114

Kárná komise

(1) Kárná komise má 9 členů.

(2) Členové kárné komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu kárné komise.

(3) Řízení, rozhodování a činnost kárné komise upraví Komora kárným řádem.

(4) Předsedu kárné komise zastupuje místopředseda kárné komise.

(5) Členství v kárné komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory a s členstvím v revizní komisi.

§ 115

Zkušební komise

(1) Zkušební komise má 15 členů.

(2) Členové zkušební komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu zkušební komise.

(3) Předsedu zkušební komise zastupuje místopředseda zkušební komise.

(4) Exekutorská zkouška se koná před tříčlenným zkušebním senátem složeným ze 2 členů zkušební komise z řad exekutorů a z 1 člena zkušební komise z řad soudců; senátu předsedá člen určený předsedou zkušební komise.

(5) Řízení, rozhodování a činnost zkušební komise upraví Komora zkušebním řádem.

Hlava X

Kárná odpovědnost exekutora

§ 116

(1) Exekutor a kandidát exekutora je kárně odpovědný za kárné provinění.

(2) Jestliže exekutor závažně nebo opětovně porušil povinnost stanovenou tímto zákonem nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost exekutorského povolání (dále jen "kárné provinění"), může mu být v kárném řízení uloženo některé z těchto opatření:

- a) napomenutí,
- b) písemné napomenutí,
- c) pokuta až do výše stonásobku minimální mzdy,
- d) odvolání z exekutorského úřadu.

(3) Jestliže se kárného provinění dopustil kandidát jako zástupce exekutora, může mu být uloženo kárné opatření uvedené v odstavci 2 písm. a) a b) nebo kárné opatření odvolání ze zastupování.

(4) Výnos pokut připadá Komoře.

Kárné řízení

§ 117

(1) Kárná komise projednává kárná provinění a ukládá za ně kárná opatření.

(2) Kárnému senátu předsedá člen komise jmenovaný předsedou kárné komise.

(3) Kárné řízení se zahajuje na návrh.

(4) Návrh na zahájení řízení je oprávněn podat

- a) ministr proti kterémukoli exekutorovi, případně kandidátovi,
- b) předseda revizní komise proti kterémukoli exekutorovi, případně kandidátovi,
- c) předseda okresního soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, případně kandidátovi tohoto exekutora,
- d) předseda okresního soudu proti exekutorovi, který byl tímto soudem pověřen provedením exekuce, případně proti kandidátovi tohoto exekutora či zástupci exekutora (dále jen "kárný žalobce").

(5) Návrh na zahájení řízení musí být podán u kárné komise do 3 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dověděl, nejpozději však do 1 roku ode dne spáchání kárného provinění.

(6) Návrh musí obsahovat jméno a příjmení exekutora, případně kandidáta, proti němuž návrh směřuje, jeho sídlo, případně sídlo exekutora, u něhož je kandidát zaměstnán, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení, a označení důkazů, o které se návrh opírá. K návrhu se připojí důkazy, které má kárný žalobce k dispozici.

(7) O zahájení kárného řízení vyrozumí předseda kárného senátu exekutora, případně kandidáta, proti němuž se kárné řízení vede, doručením návrhu na zahájení kárného řízení.

Poučí jej o právu zvolit si obhájce z řad exekutorů nebo advokátů, vyjádřit se ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. O zahájení řízení se vyrozumí též ministr, pokud nepodal návrh na zahájení řízení.

§ 118

(1) Exekutor nebo kandidát, proti němuž bylo řízení zahájeno, má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. Exekutor nebo kandidát může být v řízení zastoupen jiným exekutorem nebo advokátem.

(2) V řízení lze vyslyšet svědky, znalce a účastníky, jen když se dobrovolně dostaví a poskytnou výpověď.

(3) Pověřený člen kárného senátu provede potřebná šetření, zejména zjistí potřebné další skutečnosti a důkazy, nejsou-li v návrhu uvedeny, a jde-li o listiny nebo jiné věci, opatří je k

provedení důkazu. Úkony, které v kárném řízení nemohou být provedeny, provede na dožádání kárného senátu a na náklady Komory soud; soud dožádání vyhoví, nejde-li o úkon podle zákona nepřipustný. Soud přitom učiní všechna rozhodnutí, která jsou k provedení dožádání potřebná.

§ 119

(1) Kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví, jestliže

- a) byl návrh na zahájení kárného řízení podán opožděně nebo byl vzat zpět,
- b) byl exekutor odvolán nebo jestliže výkon jeho úřadu zanikl, případně skončil-li pracovní vztah kandidáta u exekutora,
- c) zanikla odpovědnost exekutora, případně kandidáta, za kárné provinění,
- d) bylo o skutku, pro který se vede kárné řízení, pravomocně rozhodnuto v trestním řízení.

(2) Kárný senát řízení přeruší, má-li za to, že skutek, který se exekutorovi, případně kandidátovi klade za vinu, má znaky trestného činu, a věc předloží příslušnému orgánu činnému v trestním řízení.

(3) Kárný senát přeruší kárné řízení také tehdy, dozví-li se, že pro skutek, pro který bylo kárné řízení zahájeno, se proti exekutorovi, případně kandidátovi vede trestní stíhání.

(4) Kárný senát pokračuje v řízení, jestliže orgán činný v trestním řízení rozhodl, že skutek by mohl být posouzen jako kárné provinění.

(5) Nerozhodne-li kárný senát o zastavení nebo přerušení kárného řízení, určí jeho předseda termín ústního jednání a vyrozumí o něm kárného žalobce, exekutora, případně kandidáta, proti němuž návrh směřuje, a má-li obhájce, také jeho obhájce. Je-li třeba vyslechnout svědky, předvolá je předseda kárného senátu k ústnímu jednání.

§ 120

(1) Dojde-li kárný senát k závěru, že exekutor se dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření podle § 116 odst. 2. Dojde-li kárný senát k závěru, že kandidát se dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření podle § 116 odst. 2 písm. a) nebo b) nebo podle § 116 odst. 3.

(2) Dojde-li kárný senát k závěru, že se exekutor, případně kandidát kárného provinění nedopustil nebo mu nelze kárné provinění prokázat, rozhodne, že exekutor, případně kandidát se kárného obvinění zprošťuje.

(3) Kárný senát zastaví kárné řízení, jestliže vyjde najevo některý z důvodů zastavení uvedených v § 119 odst. 1 při ústním jednání.

(4) Jestliže kárný senát návrh na uložení kárného opatření zamítl nebo exekutora, případně kandidáta zprostil, má exekutor, případně kandidát, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok vůči státu na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením.

§ 121

(1) Rozhodnutí kárného senátu musí být písemné a musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku; pro doručování se použijí přiměřeně ustanovení zvláštních předpisů o doručování rozhodnutí vydaných ve správním řízení.²¹⁾

(2) Rozhodnutí kárného senátu se doručí exekutorovi, případně kandidátu, proti němuž se kárné řízení vede, a kárnému žalobci do vlastních rukou. Dále se doručí obhájci, jestliže jej exekutor, případně kandidát má, a ministru, pokud nebyl kárným žalobcem.

(3) Proti rozhodnutí může exekutor, případně kandidát a kárný žalobce podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání u kárné komise. Odvolání má odkladný účinek.

(4) V řízení o odvolání se přiměřeně použijí ustanovení § 118 a 119. O odvolání rozhoduje prezidium. Prezidium změní napadené rozhodnutí, jestliže kárný senát rozhodl nesprávně, ačkoli správně zjistil skutkový stav věci. Nejsou-li podmínky ani pro potvrzení, ani pro změnu rozhodnutí, prezidium je zruší a vrátí je kárnému senátu k dalšímu řízení nebo postoupí věc orgánu, do jehož pravomoci náleží; kárný senát je v tomto případě vázán právním názorem prezidia.

(5) Proti rozhodnutí prezidia, které nabylo právní moci, je možno u soudu podat žalobu.22)
§ 122

Pozastavení výkonu exekutorského úřadu

(1) Ministr může pozastavit exekutorovi výkon exekutorského úřadu, jestliže bylo proti němu zahájeno trestní řízení za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin související s exekuční činností, a to až do právní moci rozhodnutí.

(2) Ministr pozastaví exekutorovi výkon exekutorského úřadu po dobu výkonu trestu odnětí svobody, jestliže nejsou dány důvody pro jeho odvolání.

(3) Po dobu pozastavení výkonu exekutorského úřadu nesmí exekutor vykonávat exekutorskou činnost.

(4) Proti rozhodnutí ministra o pozastavení výkonu exekutorského úřadu lze podat žalobu u soudu.22)

§ 123

Zahlázení kárného postihu

Po uplynutí 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se pro účely kárné odpovědnosti hledí na exekutora, případně kandidáta, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zahazuje vykonáním kárného opatření.

Hlava XI

Zvláštní ustanovení o doručování

§ 124

(1) Pokud občanský soudní řád stanoví, že listina má být vyvěšena na úřední desce soudu, platí, že tato povinnost je splněna vyvěšením na úřední desce exekutora, nestanoví-li tento zákon výslovně jinak. Povinnost zveřejnit vyhláškou různé údaje stanovená v zákoně je splněna jejich uveřejněním v Obchodním věstníku,23) pokud se zákon neomezuje na zveřejnění údajů na úřední desce soudu.

(2) Pokud zákon stanoví, že rozhodnutí nebo listina mají být vyvěšeny na úřední desce soudu nebo na úřední desce exekutora, platí, že patnáctým dnem po vyvěšení byly doručeny účastníkům, kteří nejsou exekutorovi známi nebo jejichž pobyt není znám.

Hlava XII

Centrální evidence exekucí

§ 125

(1) Komora vede centrální evidenci nařízených exekucí, v níž se evidují usnesení soudu o nařízení exekuce a o pověření exekutora provedením exekuce, exekuční příkazy, příkazy k úhradě nákladů exekuce a usnesení soudu o zastavení a odkladu exekuce, (dále jen "centrální evidence exekucí").

(2) Centrální evidence exekucí je veřejný seznam, který je veden, provozován a spravován Komorou.

(3) Zápisy do centrální evidence exekucí provede elektronicky exekutor, který je pověřen exekucí, v přiměřené lhůtě.

(4) Postup pro zápis a výmaz údajů v centrální evidenci exekucí a pro její vedení, provoz a správu je upraven vyhláškou ministerstva.

Hlava XIII

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 126

Do zahájení činnosti Komory vykonává její funkci ministerstvo, které svolá ustavující konferenci exekutorů nejdéle do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 127

Ministerstvo schvaluje na návrh Komory kárný řád, kancelářský řád, zkušební řád pro exekutorské zkoušky a stanoví pravidla pro složení výběrové komise a postup při vyhlašování a organizaci výběrového řízení podle § 10.

§ 128

Vysokoškolské vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců se považuje za vysokoškolské právnické vzdělání podle § 9 odst. 1 písm. b).

§ 129

Výkon rozhodnutí uskutečňovaný na základě usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí vydaného před účinností tohoto zákona se uskuteční podle dosud platných právních předpisů; jestliže však pohledávka oprávněného nebyla zcela uspokojena, může oprávněný se souhlasem soudu podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona.

§ 130

Tam, kde se ve zvláštních právních předpisech hovoří o soudním výkonu rozhodnutí nebo výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také nařízení a provádění exekuce podle tohoto zákona.

§ 131

Ministerstvo se zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou

- a) výši a způsob určení odměny exekutora, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času, včetně přiměřené výše zálohy,
- b) výši a způsob určení odměny správců podniku a náhrady jejich hotových výdajů,
- c) podmínky pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem činností dle tohoto zákona,
- d) postup pro zápis a výmaz údajů v centrální evidenci exekucí a pro její vedení, provoz a správu,
- e) postupy při výkonu exekuční a další činnosti k provedení hlavy třetí až osmé tohoto zákona.

§ 132

Po dobu 2 let od účinnosti tohoto zákona může se souhlasem ministra Komora započítat i jinou právní praxi v délce 3 let.

Část druhá

Změna obchodního zákoníku

§ 133

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. ČR, zákona č. 156/1994 Sb. ČR, zákona č. 84/1995 Sb. ČR, zákona č. 94/1996 Sb. ČR, zákona č. 142/1996 Sb. ČR, zákona č. 77/1997 Sb. ČR, zákona č. 15/1998 Sb. ČR, zákona č. 165/1998 Sb. ČR, zákona č. 356/1999 Sb. ČR, zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb. a zákona č. 370/2000 Sb., se mění takto:
1. V § 28 odst. 6 se za slovy "zahájení řízení o vyrovnání," vkládají slova "nařízení exekuce, vydání exekučního příkazu k prodeji podniku a exekučního příkazu k postižení obchodního podílu společníka ve společnosti s ručením omezeným nebo podílu komanditisty v komanditní společnosti, se jménem a sídlem soudního exekutora podle zvláštního právního předpisu, 1a)".

Poznámka pod čarou č. 1a) zní:

"1a) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

2. V § 183b odst. 3 písm. a) se slova "a Českou národní banku" nahrazují slovy", Českou národní banku a další osoby".

Část třetí

Změna zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem

§ 134

Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. ČR, zákona č. 90/1996 Sb. ČR, zákona č. 27/2000 Sb. a zákona č. 30/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 se v uvozovací větě za slova "správce podniku," vkládají slova "soudního exekutora,".

2. V § 9 odst. 1 písm. a) se za slova "zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitosti,6)" vkládají slova "na základě exekučního příkazu k prodeji nemovitosti,6c) exekučního příkazu k prodeji podniku,6d)".

Poznámky pod čarou č. 6c) a 6d) znějí:

"6c) Paragraf 68 a následující zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.

6d) Paragraf 71 a následující zákona č. 120/2001 Sb.".

3. V § 9 odst. 1 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které včetně poznámky pod čarou č. 6e) zní:

"c) na základě usnesení o nařízení exekuce.6e).

6e) § 44 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb.".

4. V § 9 se doplňuje odstavec 3, který zní:

"(3) Zápis poznámky podle odstavce 1 písm. c) a její výmaz bezodkladně zajistí katastrální úřad, v obvodu jehož územní působnosti se nachází soud, který usnesení o nařízení exekuce vydal, ke všem listům vlastnictví v České republice, na kterých je nebo bude osoba označená jako povinný vedena jako vlastník nebo spoluvlastník nemovitostí. Ustanovení § 12 se nepoužije.".

Část čtvrtá

Změna zákona o konkursu a vyrovnání

§ 135

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb. ČR, zákona č. 42/1994 Sb. ČR, zákona č. 74/1994 Sb. ČR, zákona č. 117/1994 Sb. ČR, zákona č. 156/1994 Sb. ČR, zákona č. 224/1994 Sb. ČR, zákona č. 84/1995 Sb. ČR, zákona č. 94/1996 Sb. ČR, zákona č. 151/1997 Sb. ČR, zákona č. 12/1998 Sb. ČR, zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 214/2000 Sb., zákona č. 368/2000 Sb. a zákona č. 370/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 4b se za slova "výkon rozhodnutí prodejem podniku" vkládají slova "nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu 1e)".

Poznámka pod čarou č. 1e) zní:

"1e) § 71 a následující zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.".

2. V § 13b odst. 1 se za slova "po nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku úpadce" vkládají slova "nebo po vydání exekučního příkazu k prodeji podniku úpadce".

3. V § 27 odst. 1 větě první se za slova "majetkových hodnot" vkládají slova", soudním výkonem rozhodnutí".

4. V § 31 odst. 5 se za slova "v řízení o výkon rozhodnutí prodejem podniku téhož dlužníka" vkládají slova "nebo při provádění exekuce prodejem podniku téhož dlužníka 1e)".

Část pátá

Změna občanského soudního řádu

§ 136

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb. ČR, zákona č. 171/1993 Sb. ČR, zákona č. 117/1994 Sb. ČR, zákona č.

152/1994 Sb. ČR, zákona č. 216/1994 Sb. ČR, zákona č. 84/1995 Sb. ČR, zákona č. 118/1995 Sb. ČR, zákona č. 160/1995 Sb. ČR, zákona č. 238/1995 Sb. ČR, zákona č. 247/1995 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 31/1996 Sb. ČR, zákona č. 142/1996 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 269/1996 Sb. ČR, zákona č. 202/1997 Sb. ČR, zákona č. 227/1997 Sb. ČR, zákona č. 15/1998 Sb. ČR, zákona č. 91/1998 Sb. ČR, zákona č. 165/1998 Sb. ČR, zákona č. 326/1999 Sb. ČR, zákona č. 360/1999 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb. a zákona č. 370/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 78a se za slovo "notářským" vkládají slova "nebo exekutorským", za slova "v přítomnosti notáře" se vkládají slova "nebo soudního exekutora" a za slova "jestliže notář" se vkládají slova "nebo soudní exekutor".

2. V § 125 se za slovo "notářské" vkládají slova "nebo exekutorské".

Část šestá

Změna trestního zákona

§ 137

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č.

10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb.,

zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 4. září 1992, publikovaného v částce č. 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb. ČR, zákona

č. 38/1994 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 91/1994 Sb. ČR, zákona č. 152/1995 Sb. ČR, zákona č. 19/1997 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 103/1997 Sb. ČR, zákona č. 253/1997

Sb. ČR, zákona č. 92/1998 Sb. ČR, zákona č. 112/1998 Sb. ČR, zákona č. 148/1998 Sb. ČR, zákona č. 167/1998 Sb. ČR, zákona č. 96/1999 Sb. ČR, zákona č. 191/1999 Sb. ČR, zákona č.

210/1999 Sb. ČR, zákona č. 223/1999 Sb. ČR, zákona č. 238/1999 Sb. ČR, zákona č.

305/1999 Sb. ČR, zákona č. 327/1999 Sb. ČR, zákona č. 360/1999 Sb. ČR, zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb. a zákona č.

405/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 89 odst. 9 větě první se za slova "nebo ozbrojeného sboru," vkládají slova "soudní exekutor při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu,1a)".

Poznámka pod čarou č. 1a) zní:

"1a) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

Část sedmá

Změna zákona o bankách

§ 138

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb.

ČR, zákona č. 156/1994 Sb. ČR, zákona č. 83/1995 Sb. ČR, zákona č. 84/1995 Sb. ČR,

zákona č. 61/1996 Sb. ČR, zákona č. 306/1997 Sb. ČR, zákona č. 16/1998 Sb. ČR, zákona č.

127/1998 Sb. ČR a zákona č. 165/1998 Sb. ČR, se mění takto:

1. V § 38 odst. 3 se tečka na konci písmene g) nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

"h) soudního exekutora pověřeného provedením exekuce podle zvláštního zákona.9b)".

Poznámka pod čarou č. 9b) zní:

"9b) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

2. V § 38 odst. 5 se za slova "odstavce 3 písm. a)" vkládají slova "a h)".

Část osmá

Změna živnostenského zákona

§ 139

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb. ČR, zákona č. 303/1993 Sb. ČR, zákona č. 38/1994 Sb. ČR, zákona č. 42/1994 Sb. ČR, zákona č. 136/1994 Sb. ČR, zákona č. 200/1994 Sb. ČR, zákona č. 237/1995 Sb. ČR, zákona č. 286/1995 Sb. ČR, zákona č. 94/1996 Sb. ČR, zákona č. 95/1996 Sb. ČR, zákona č. 147/1996 Sb. ČR, zákona č. 19/1997 Sb. ČR, zákona č. 49/1997 Sb. ČR, zákona č. 61/1997 Sb. ČR, zákona č. 79/1997 Sb. ČR, zákona č. 217/1997 Sb. ČR, zákona č. 280/1997 Sb. ČR, zákona č. 15/1998 Sb. ČR, zákona č. 83/1998 Sb. ČR, zákona č. 157/1998 Sb. ČR, zákona č. 167/1998 Sb. ČR, zákona č. 159/1999 Sb. ČR, zákona č. 356/1999 Sb. ČR, zákona č. 358/1999 Sb. ČR, zákona č. 360/1999 Sb. ČR, zákona č. 363/1999 Sb. ČR, zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb, zákona č. 458/2000 Sb. a zákona č. 100/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. c) se za slova "patentových zástupců6)" doplňují slova "a soudních exekutorů6a)"

Poznámka pod čarou č. 6a) zní:

"6a) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

2. V příloze č. 2 Vázané živnosti ve skupině 214: Ostatní, u oboru živnosti Provozování cestovní agentury se ve sloupci 2 písm. b) za slova "úplné střední vzdělání" vkládají slova "nebo úplné střední odborné vzdělání".

3. V příloze č. 3 Koncesované živnosti ve skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti Provozování cestovní kanceláře se ve sloupci 2 písm. c) před slova "úplné střední odborné vzdělání" vkládají slova "úplné střední vzdělání nebo".

Část devátá

Změna zákona o Policii České republiky

§ 140

Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb. ČR, zákona č. 67/1993 Sb. ČR, zákona č. 163/1993 Sb. ČR, zákona č. 326/1993 Sb. ČR, zákona č. 82/1995 Sb. ČR, zákona č. 152/1995 Sb. ČR, zákona č. 18/1997 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 186/1997 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 138/1999 Sb. ČR, zákona č. 168/1999 Sb. ČR, zákona č. 325/1999 Sb. ČR, zákona č. 326/1999 Sb. ČR, zákona č. 329/1999 Sb. ČR, zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb. a zákona č. 60/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 44 se za slova "poskytnou ochranu" vkládají slova "soudním exekutorům při výkonu exekuční činnosti17f) a)".

Poznámka pod čarou č. 17f) zní:

"17f) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

2. V § 45a se za slova "dalším státním orgánům a organizacím" vkládají slova "a soudním exekutorům17f)".

Část desátá

Změna zákona o správě daní a poplatků

§ 141

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb. ČR, zákona č. 157/1993 Sb. ČR, zákona č. 302/1993 Sb. ČR, zákona č. 315/1993 Sb. ČR, zákona č. 323/1993 Sb. ČR, zákona č. 85/1994 Sb. ČR, zákona č. 255/1994 Sb. ČR, zákona č. 59/1995 Sb. ČR, zákona č. 118/1995 Sb. ČR, zákona č. 323/1996 Sb. ČR, zákona č. 61/1997 Sb. ČR, zákona č. 242/1997 Sb. ČR, zákona č. 91/1998 Sb. ČR, zákona č. 168/1998 Sb. ČR, zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 5 se za slova "v souvislosti s ním dozvěděly" vkládají slova"; tato povinnost však nezprošťuje správce daně povinnosti poskytnout údaje osobě, která prokáže, že je oprávněna tyto údaje získat podle zvláštního právního předpisu3a)".

Poznámka pod čarou č. 3a) zní:

"3a) Paragraf 33 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

2. V § 73 odst. 3 větě druhé se za slova "též soud" doplňují slova "nebo soudního exekutora27a)".

Poznámka pod čarou č. 27a) zní:

"27a) § 35 zákona č. 120/2001 Sb."

Část jedenáctá

Změna zákona o soudech a soudcích

§ 142

Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 17/1993 Sb. ČR, zákona č. 292/1993 Sb. ČR, zákona č. 239/1995 Sb. ČR, zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 11/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 34 odst. 5 větě druhé se za slova "advokátní zkoušku" vkládají slova", exekutorskou zkoušku".

Část dvanáctá

Změna zákona o užívání státního znaku, státní vlajky a ostatních symbolů České republiky

§ 143

Zákon č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku, státní vlajky a ostatních symbolů České republiky, ve znění zákona č. 114/1992 Sb., zákona č. 358/1992 Sb. a zákona č. 68/1993 Sb. ČR, se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 písm. f) se na konci doplňují slova "a soudní exekutoři".

Část třináctá

Změna zákona o notářích a jejich činnosti

§ 144

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb. ČR, zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 370/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 2 větě druhé se za slova "komerčního právníka" vkládají slova", soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a exekutorského kandidáta" a za slova "advokátního koncipienta" se vkládají slova", exekutorského koncipienta".

2. V § 7 odst. 3 se za slova", advokátní zkoušku" vkládají slova", exekutorskou zkoušku".

Část třináctá

Změna zákona o advokacii

§ 145

Zákon č. 85/1996 Sb. ČR, o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb. ČR, se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. a) se za slovo "notářů" vkládají slova", soudních exekutorů" a v poznámce pod čarou č. 1) se doplňuje text: "Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

2. V § 6 odst. 1 se na konci části věty před středníkem doplňují slova "a exekutorská zkouška".

3. V § 6 odst. 2 se na konci části věty první před středníkem vkládají slova "exekutora a exekutorského koncipienta, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu".

Část patnáctá

Změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

§ 146

Zákon č. 82/1998 Sb. ČR, o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se za slova "jako soudního komisaře" doplňují slova "a úkony soudního exekutora při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu^{3a})".

Poznámka pod čarou č. 3a) zní:

"3a) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

2. V § 4 odst. 2 se za slova "Činnost notáře" vkládají slova "a soudního exekutora".

Část šestnáctá

Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

§ 147

Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb. ČR, zákona č. 322/1993 Sb. ČR, zákona č. 42/1994 Sb. ČR, zákona č. 72/1994 Sb. ČR, zákona č. 85/1994 Sb. ČR, zákona č. 113/1994 Sb. ČR, zákona č. 248/1995 Sb. ČR, zákona č. 96/1996 Sb. ČR, zákona č. 151/1997 Sb. ČR, zákona č. 203/1997 Sb. ČR, zákona č. 227/1997 Sb. ČR, zákona č. 169/1998 Sb. ČR, zákona č. 95/1999 Sb. ČR, zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb. a zákona č. 364/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 písm. b) se za slova "při výkonu rozhodnutí" vkládají slova "nebo exekuci podle zvláštního právního předpisu^{2b})".

Poznámka pod čarou č. 2b) zní:

"2b) Například zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

Dosavadní poznámky pod čarou č. 2b), 2c), 2d) a 2e) se označují jako poznámky pod čarou č. 2c), 2d), 2e) a 2f), a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 10 písm. e) se za slova "při výkonu rozhodnutí" vkládají slova ", při exekuci".

Část sedmnáctá

Změna zákona o archivnictví

§ 148

V § 11 odst. 3 písm. d) zákona č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění zákona č. 343/1992 Sb. a zákona č. 27/2000 Sb., se na začátku vkládají slova "soudním exekutorům a exekutorským kandidátům^{1b})".

Poznámka pod čarou č. 1b) zní:

"1b) Například zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách.

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

Část osmnáctá

Změna zákona o veřejných dražbách

§ 149

Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, se mění takto:

1. V § 22 odst. 1 písmeno f) zní:

"f) byl-li nařízen výkon rozhodnutí soudem nebo orgánem veřejné správy prodejem předmětu dražby nebo jeho části nebo vydán soudním exekutorem exekuční příkaz prodejem předmětu dražby nebo jeho části,".

2. V § 46 odst. 1 písmeno g) zní:

"g) byl-li nařízen výkon rozhodnutí soudem nebo orgánem veřejné správy prodejem předmětu dražby nebo jeho části nebo vydán soudním exekutorem exekuční příkaz prodejem předmětu dražby nebo jeho části,".

Část devatenáctá

Změna zákona o daních z příjmů

§ 150

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb. ČR, zákona č. 96/1993 Sb. ČR, zákona č. 157/1993 Sb. ČR, zákona č. 196/1993 Sb. ČR, zákona č. 323/1993 Sb. ČR, zákona č. 42/1994 Sb. ČR, zákona č. 85/1994 Sb. ČR, zákona č. 114/1994 Sb. ČR, zákona č. 259/1994 Sb. ČR, zákona č. 32/1995 Sb. ČR, zákona č. 87/1995 Sb. ČR, zákona č. 118/1995 Sb. ČR, zákona č. 149/1995 Sb. ČR, zákona č. 248/1995 Sb. ČR, zákona č. 316/1996 Sb. ČR, zákona č. 18/1997 Sb. ČR, zákona č. 151/1997 Sb. ČR, zákona č. 209/1997 Sb. ČR, zákona č. 210/1997 Sb. ČR, zákona č. 227/1997 Sb. ČR, zákona č. 111/1998 Sb. ČR, zákona č. 149/1998 Sb. ČR, zákona č. 168/1998 Sb. ČR, zákona č. 333/1998 Sb. ČR, zákona č. 63/1999 Sb. ČR, zákona č. 129/1999 Sb. ČR, zákona č. 144/1999 Sb. ČR, zákona č. 170/1999 Sb. ČR, zákona č. 225/1999 Sb. ČR, nálezu Ústavního soudu č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 24 odst. 2 písm. y) se tečka za bodem 5 nahrazuje čárkou a doplňuje se bod 6, který včetně poznámky pod čarou č. 26k) zní:

"6. jehož majetek, ke kterému se daná pohledávka váže, je postižen exekucí, 26k) a to na základě výsledků provedení této exekuce.

26k) Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů."

Část dvacátá

Účinnost

§ 151

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení, s výjimkou části první hlavy třetí až osmé (§ 28 až 108) a § 131, které nabývají účinnosti dnem 1. září 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 120/2001 Sb.

Vzor otisku razítka a pečetidla exekutora

"SCAN obrázek"

Příloha č. 2 k zákonu č. 120/2001 Sb.

Vzor označení exekutorského úřadu

"SCAN obrázek"

1) Paragraf 9 odst. 9 trestního zákona

2) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

3) Paragraf 438 až 450 občanského zákoníku

- 4) Paragraf 167 trestního zákona
- 5) Paragraf 4 zákona č. 82/1998 Sb. ČR, o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 120/2001 Sb.
- 6) Paragraf 44 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 120/2001 Sb.
- 7) Paragraf 24 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů
- 8) Zákon č. 82/1998 Sb. ČR, ve znění zákona č. 120/2001 Sb.
- 9) Paragraf 53 občanského soudního řádu
- 10) Paragraf 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů
- 11) Paragraf 112 občanského zákoníku
- 12) Paragraf 6 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)
- 13) Paragraf 71a až 71c zákona č. 358/1992 Sb., ve znění zákona č. 30/2000 Sb.
- 14) Paragraf 12 zákona č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů
- 15) Paragraf 143s občanského zákoníku
- 16) Paragraf 200a až 200d občanského soudního řádu
- Paragraf 27 až 34 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- Paragraf 5 odst. 1 zákona č. 227/1997 Sb. ČR, o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech)
- Paragraf 5 odst. 1 zákona č. 248/1995 Sb. ČR, o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů
- 17) Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů;
Zákon č. 137/1995 Sb. ČR, o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů
- 18) Paragraf 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb. ČR, o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku)
- 19) Paragraf 45 a následující vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů
- 20) Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
- 21) Paragraf 24 a 25 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.
- 22) Paragraf 247 a následující občanského soudního řádu
- 23) Paragraf 769 obchodního zákoníku